

„Stajerc“ izhaja vsaki
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
stro-Ogrsko: za celo
leto 3 krona, za pol in
četrt leta razumno;
za Nemčijo stane za
celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računi naročnino z ozi-
rom na visokost post-
nine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
številke se prodajajo po
6 vin.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
stojlo števil 3

Slava Tebi, ki si nas kmetje ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastojni, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 64, za
1/2 strani K 32, za 1/4
strani K 16, za 1/8
strani K 8, za 1/16
strani K 4, za 1/32
strani K 2, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža.

Štev. 14.

V Ptuj v nedeljo dne 7. aprila 1907.

VIII. letnik.

Papirnatate kandidature.

„Nur die allerdümmsten Kälber
wählen sich den Metzger selber.“

Komedija, navadna plitva komedija je to, kar se vrši v sedanjem volilnem boju. Komedija, katere posledica bode seveda grozna žalost za ljudstvo... Prvi prizor te volilne komedije je bila ustanovitev papirnatate stranke g. pesnika „Fedorova“, po domače Vekoslava Spindlerja. Na papirju in v študentovski glavi tega raz-
žaljenega urednika celjske klepetulje se je po-
rodila nova „narodna“ stranka, ki hoče zastopati in osrečiti kmete, delavce, obrtnike, urad-
nike, sploh vse „kar leze in gre.“ A na čelu te
stranke korakajo — ne kmetje, ne delavci, ne
obrniki, marveč staroznani prvaški doktorji. Ta
nova stranka je le poizkus, — dvojni poizkus:
— prvaški odvetniki hočejo pokazati, da so
„nekaj“, da niso „figa“, da niso le pohlevni
„štifelpuceri“ kaplanokratije; drugič pa hočejo
vdomačiti tudi na Stajerskem tisti čudoviti
Tavčarjev „liberalizem“, ki umira na Kranjskem,
ki nima življenjske pravice, ker ni prav ničesar
uspešnega proti nazadnjaštvu našega klerikaliz-
ma storil. In ta poizkus se je — to lahko že
danes rečemo! — popolnoma ponesrečil. Že se
brati nova „narodna“ stranka pri občinskih vo-
litvah z najhujšimi klerikalci, že kaže svojo na-
datost in nepoznanje razmer v divji gonji proti
nemščini in nemški šoli. Sama se je obsodila
mlada „narodna“ stranka in ljudstvo bode kor-
kalo preko nje na dnevni red!

Drugi prizor: Tisti klerikalizem, ki je za-
ščitnik najpomembnejših cerkvenih in posvetnih
veleposestev, ki sramoti vsak dan vero in zna-
nost, ki je skušal tekem stoletij poneumiti
kmeta, — ta klerikalizem je iznašel nakrat svoje
vroče „srce za kmeta“ in obesil si je plašč agrar-
nosti čez pleča in ustanovil slavnoznano „kmet-
sko zvezo“. Pred par tedni so se ti „kmetje“ v
knjavo šel zavzemali za „brata Srba“, s katerim
stojimo Avstrijanci v živem colninskem boju,
pred par tedni so glasovali ti čudoviti „kmetje“
Korošec e tutti quanti še za 5 milijonsko zvi-
šanje duhovniških plač, — in zdaj nakrat so
oblekli kmetake škornje, so vzeli motiko in koso
na ramo in tulijo: Le vkup, le vkup... Res,
okusna ni, ampak predrzna in nesramna je ta
komedija.

Tretji prizor: Ko je bila splošna in ednaka
volilna pravica sklenjena, objavil je „Mir“ solz-
nati članek: „Pokopani!“ Rekel je, da so „po-
kopani“, da so „živi pokopani“ Korošci. In
pisal je, da jih je pokopal klerikalni Slovenec
dr. Šusteršič... Danes pa so zlezli ti „poko-
pani“ prvaki iz svojih „grobov“ in z ravno
istim dr. Šusteršičom se bratijo pri eni časi
vina in spavaju pod eno odejo... Pač kome-
dija, nesramna in gnusna komedija!

In ti komedijanti so postavili svoje pa-
pirnatate kandidature. Pri izbiri klerikalnih kan-
didatov se je pojavilo jasno dejstvo, da se ne
gre gospodi za ljudski blagor, marveč le za —
poslanke sedeže. Kaplan Korošec drži vajete v
roki, — voz pa vlečejo dr. Povalej, dr. Benko-
vič, profesor Robič, parade-kmet Pišek in hofrat
Ploj, — kdor ne vboga, temu prižvižga okoli

ušes bič kaplana Korošca. Svoj tilnik so pri-
pognili ti možakarji v jarem kaplanokratije, ka-
teri je cerkev in vera le politično sredstvo!...
Korošec, — vladar! Tisti Korošec, ki je
postal „doktor bogoslovja“ le po izredni škofovi
milosti, ki je bil že opetovano obsojen zaradi
nesramnega hujkanja in obrekovanja, ki je s
politiko umazal svojo duhovniško kuto, ki je
prelomil svojo moško besedo, — tisti Korošec,
ki je vzrok neznosni gonji na Stajerskem, vzrok
zlorabi cerkve, vzrok vsej hujskariji, — ta Ko-
rošec, ki je v dnu svojega srca sovražnik kmeta
in ljudstva sploh, ta Korošec je vladar... In
sledijo mu duševne ničle, ki znajo k večjemu
farju roke lizati, kakor Roškar ali Pišek. Kaj
bi ta dva junaka v zbornici dosegla? Ali znata
usta odpreti? Ali imata političnih izkušenj?
Ali sta vzor-gospodarja? Ah, vsega tega ne
potrebuje klerikalni kandidat; — vbogati znata
mladega kaplana in to jih napravi zmožna, biti
voljena za poslanca. Kajti ko bi zakon ne za-
hteval, da se mora voliti ljudi, potem bi pokorni
klerikalci volili Koroščevo kuto ali sosedovo
metljo... Smešne so te papirnatate kandidature!
Nesramna pa je kandidatura hofrata Ploja v
okrajju Ptuj-Ormuž. Vse kar je prav, — ali ko
bi imel hofrat Ploj le iskrico moške časti v sebi,
skril bi se že davno v najzadnejši kot svoje
koče. Ali se je Ploj opral Steinovih trditve?
Stein mu je vendar očital, da je posilil nedolet-
nega otroka in do danes še ni ničesar dokazano,
da bi bila ta trditev neopravičena! Vse kar je
prav, — Ploj naj izgine iz političnega povrjšja
in nikdo se ne bode vtikal v zasebne njegove
zadeve. Ali to ne gre, da bi človek s takim
madežom stopal v javnost! Plojeva kandidatura
dokazuje vso gnulobo klerikalne stranke...

In „narodovci“? Deloma so že razglasili
svoje „Zählkandidatate“. Zanimivo je pri temu
le eno: da kandidirajo ti gospodje m. dr. tudi
trboveljskega župana Roša. Mi smo Rošu
v tem listu in v nemških listih ter tudi na javnih
shodih očitali gorostasne stvari. Povedali smo, da
je kršil postavne na najgrši način, da je zaščitnik
šnoparskih ubijalcev, da je nepošteno delal kot
gostilničar, da je izdajal uradne tajnosti, da je
uradno kot župan nesramno lagal, da opravlja
javne službe le v svoj dobiček, da je hinavec
do skrajnosti, — in Roš je držal jezik za zobmi!
Zdaj pa hoče postati celo — državni poslanec...

V znamenju kaplanov, v znamenju duševnih
ničel in v znamenju Ploj-Rošovih dvojčkov stoji
prvaška kandidatura. Na Koroškem pa so po-
stavili slavnoznane Grafenauerja! Ta Grafe-
nauer hoče nasprotovati možu, ki ga pozna cela
dežela! Ali ni to komedija, plitva, gnusna ko-
medija?!

Papirnatate kandidature se ne smejo obnesti!
Žalostno bi bilo, ako bi zaupalo ljudstvo svojo
usodo takim ljudem! In zato dramimo,
budimo, delajmo, kajti dan odločitve se
bliža! Naša bodočnost!

Politični pregled.

Deželni zbori so bili 23. in 27. p. m. zaklju-
čeni. V jeseni se nadaljuje zasedanje. Stajerski

deželni zbor je sklenil upeljavno tajne volitve
pri občinskih volitvah.

Avstro-ogrška banka je bojna točka v po-
godbi med našima državnima polovicama. Ogr-
i zahtevajo zdaj, da plača Avstrija bančno skup-
nost. To je malo preveč. Ogr i imajo veliko večji
dobiček od banke, kakor mi. Stanje menic
(Wechsel) v avstrijskih filijalkah te banke je za
90 milijonov manjši nego v ogrskih; avstrijske
filijalke imajo 181 milijonov, ogrske pa 264!
In v kljub temu, da ima Ogrska veliko večji
dobiček kakor mi, vkljub temu naj se mi za
skupnost potegujemo in naj jo še plačamo. Proč
s to zahtevo! Ločitev banke je nerazdružljiva
od ločitve od Ogrske, zadnja pa je življenska
potreba Avstrije.

Število kmetkega prebivalstva nazaduje,
to nam dokazujejo številke. Leta 1880 je pri-
padalo čez 60% vsega prebivalstva kmetiji,
l. 1890 le še čez 55% in l. 1900 nekaj čez
52%. Vzrok temu je izseljevanje in odpotovanje
kmetake mladine. Kmetaki sinovi odhajajo v
fabrike, ker je življenje kmeta vsled nesrečne
politične vedno slabše. Tu naj bi država pora-
bila svoje milijone, ne pa za kanone in zvišanje
duhovniških plač!

Rumunska kmetaka vojna. Celi teden so se
boji nadaljevali. Kmetje so v nekaterih krajih
kar zdijvali. Hiše, katere naj bi se zažgale, so
označili z rdečim križom, one ki naj bi se iz-
ropale pa z belim. Nekatere veleposestnike so
na grozni način usmrtili. Kri je tekla v potokih.
Zdaj poročajo listi, da so boji v splošnem z
zmago vojaštine končali. Škoda, katero so boji
povzročili, presega svoto 35 milijonov frankov.
Kralj Karol je baje nevarno obelel. Od druge
strani se pa poroča o zaroti proti kralju in
vladi. Rumunska kmetaka vojska je grozno zna-
menje, kam pride država, ki naloži vsa bre-
mena kmetu in ga izroči izsesalcem.

Dopisi.

Iz Crešnic — Dramelj. „Stajerc“ je pri-
nesel, da se je župnik Franc Ogrizek, kar „bli-
skoma“ v novo faro Dramlje selil, a to pa zato,
ker je trepetal, da mu vest očita, in je menda
že slutil in uganil, da bi se Drameljčani njega
pri knezoškofu branili ter znali s prošnjo do-
seči, ako je pa enkrat s pohištvo že tam,
potem se ne da več predrugačiti. Zato vedite
Drameljčani, četudi župnik pri občini nima ni-
česar opraviti, in pravi duhovnik po poklicu
tega niti ne zahteva niti v tem izvoljen biti
noče, ker mu le cerkev, učenost, molitev in bol-
nik na srcu leži, se vam bode vendar novi žup-
nik Ogrizek za občinskega odbornika ponujal
in vsiljeval in, če ga ne ubogate in ne sprej-
mete, bo sicer iz prižnice ropotalo, pa to nič
ne de, če ga pa izvolite, potem bode te mo-
rali plesati, kakor bode on „piskal“. Torej pa-
zite! Boljša je prva kot druga zamera. Ravno
tako kakor je Ogrizek pred 11 in 10 leti, ko
hitro je v Crešnice prišel, iz prižnice in v ča-
snikih razglaševal, da mu farani iz kleti vino
kradejo, čeravno je to le njegova žlahta storila,
in se mu za hrbtom smejala ter se z njim
norčevala in četudi so mu to ljudje razložili,

je župnik vendar dal po nekod v fari preiskovati in ljudi k sodnji tirjati, dokler mu ni oblast vse to prepovedala! — ravno tako je sedaj po odhodu čez pet dni zopet prišel iz Dramelj v Črešnice se repenčit, da so mu Drameljski vozniki pri vožnji iz soda vino pili, ter je skakal in divjal kot zbegani človek. Žalostno in sramotno za Ogrizeka zadosta, da on pri toliko težavni vožnji v mrazu in velikem snegu svojim voznikom, nekaj vina za okrepčanje ne privoščil, ter se toliko krega, dočim se je morala njemu v 11 letih vinska berja vselej dati, če je še toliko slaba tergatev bila. Tako hvaležnost Ogrizek toraj svojim voznikom skazuje! Ravno tako srdito se je on tukaj hudoval, če je tujca goveda le na njegovo zemljo stopila, ali če je kedo kako listje iz grmovja za kozo utrgal. Ogrizek pa je dal drevesa iz cerkvene hoste posekavat, ter je drva in hraste brez vsega dovoljenja tako dolgo prodajal, dokler se mu ni na pritožbo od oblasti, strogo prepovedalo. Kako pa so še njive zapuščene in v ledino spremenjene, ker Ogrizek ni lahko družine imel, povsod se je vtikal, a zastopil pa nič. Kaj bode neki njegov naslednik rekel? Kakor je Ogrizek v Črešnicah nenkrat s prepričkom začel, kar je že povedano, ter celih 11 let vedno nekaj iskal in najšel, tako se dozdeva, da že hoče ednako v Dramljah pričeti. Ogrizek, le tako naprej, pa glej da ne boš s tvojo trmoglavo zopet ob skalo zadel.

Sv. Jernej nad Muto. Spoštovani ljudje od župnika Rudolfa Raktela pri sv. Jerneju venomer v okolici pripovedujejo, kako veselo je bilo dne 24. februarja t. l. pri obhajenju 10 letnice Raktelovega župnikovanja ali instalacije. ter ga visoko povzdigujejo in hvalijo, da je v tem času veliko nepredoval! A tako le zaslepljenci, neumneži govorijo, ker resnice ne vidijo. V dokaz nasprotja se med drugim samo štiri reči navedejo: Prvič da je vselej šolo izpolnjeval, kakor se hvali, kadar niso učitelja imeli, zato je bil vendar „plačan“! Zategadel se je tudi sam v to okr. šol. svetu ponujal, učil je pa tako kakor je sam hotel! Torej zato ne zasluži nobene pohvale kakor sploh noben učitelj in delavec ne. Drugič kadar pride čas volitve, takrat rjuje kot lev in zapoveduje vsem, kako imajo voliti in kdor se mu ne uda, temu se brezverstvo in nemčurstvo očita. Ko hitro pa volitev mine, se že zopet nasprotnikom Nemcem prilizuje, kar on izvrstno dobro zna. Ako bi župnik Raktelj res veliko časti zaslužil, tedaj bi kot sin slovečega nadučitelja v Ljubljani na Kranjskem ostal, ali bi vsaj na Štajerskem na enem najslabših mest ne služboval, in bi na svojo prošnjo tudi faro pri sv. Križi nad Dravo pred par leti dobil. Tretjič: Raktelj bi gotovo najraje „sv. mision“ vsako leto imel, ako bi le doseči zamogel. Komaj je k sv. Jerneju prišel,

Žena.

Povest hindovskega naroda.

V začetku je vstvaril bog Tvaštoj svet. Ali ko je hotel vstvariti tudi ženo, vidil je nakrat, da je porabil že vso stvarino pri vstvarjenju moža. Po dolgem premišljevanju pomagal si je na sledeči način: Vzel je okroglost lune, gibčnost kače, trepetanje trave, vitkost rože, zametni vzdihi cvetlice, lahkost listja, pogled srne, veselost solčnih žarkov, in solze megle, nestanovitnost vetra in bojazljivost zajca, domišljavost petelina in mehkost perja lastovic, ojstrost dijamanta, sladki vonj medu, brezsrčnost tigra, gorkota ognja in mraz snega, nežni glas goloba in gostojezničnost vrabca... Iz vsega tega je vstvaril ženo in jo podaril možu.

Osem dni pozneje prišel je mož k bogu in mu dejal: „Gospod, bitje ki si mi ga podaril, mi zastruji življenje! Brez odmora klepetam in porabi ves moj čas, vedno toži in vedno je bolana.“

In bog je vzel ženo zopet nazaj. Ali čez osem dni je prišel mož zopet in rekel: „Gospod, moje življenje je zelo samotno, odkar ti sem dal ženo nazaj. Pela in plesala je pri meni; vedno moram nato misliti, kako ljubečo me je pogledala, me objemala in se z mano igrala.“

In bog Tvaštoj mu je dal ženo zopet nazaj. Ali čez tri dni je bil mož zopet pri njemu. „Gospod“, je zaklical, „ne razumem stvar dobro, ali gotovo mi povzroči žena več jeze nego veselja. Prosim te, odreši me od nje!“

Ali bog je dejal: „Hodi tvojo pot!“ In mož je zaklical: „Ne morem z njo živeti!“

„Ali zamoreš živeti brez nje?“ mu je bog odgovoril.

In mož je pripognil žalostno svojo glavo in je mrmrljal: „Gorje mi! Z njo ne morem živeti, brez nje pa tudi ne!“

že je istega leta 1897 sv. mision upeljal, ker mu je le ta veliko bil nesel. Pri škofijstvu zna za podporo kaj dobro prosjačit, še bolj pa na priužnici na vse mogoče načine, zato je bilo tudi le eno jajce ali eno žlico zabele od ubogih zadosti, medtem ko so se kmetice s kapuni, plečeti, mnogim maslom i. t. d. zvrstile, bile so zato „gospo“ imenovane ter v „zlate knjige“ zapisane, ki take mrlične naravnost v nebesa potegnili! Še le čez štiri leta 1904 se je Raktelj na veliko prizadevanje zopet pozeročilo, prejšnji mision ponavljati in popravljati, kar je še prvokrat na dolgu vstalo. Zdaj pa župnik premišluje, bode li na tej ali drugi fari zopet kako srečo imel. Četrthi osnovana učiteljski Mici Kralj, rodod Ljubljanka kakor Raktelj, se je v Dobjem z Raktelom seznanila, ter ga pozneje iz Jurklostra v Kalobje obiskovati hodila, od koder so jo ljudje večkrat podili. Potem se je iz posebnega uzroka začasno vpokojiti dala, Raktelj pa je v Kalobji nemogoč postal, ter je bil k sv. Jerneju nad Muto prestavljen. Prišla je tudi tukaj hitro za njim ter se imenovala kot Rakteljova nečakinja, sestrčna, kuharica, gospodarica, le lepo ime „učiteljica“ je tajila in zakrivala, kakor še sedaj! Ravnotako ko bi to „sramotno ime“ bilo, kar je že veliko začudenja in smeha! napravilo, ker jo vendar vsi dobro poznajo. Čez leto dni je od tukaj zopet zginila na videz v svojo domovino Ljubljano, a vresnici pa je stopila vnovič v učiteljsko službo nekeje v Slovenjebistriškem okraji od koder je pale v vsakih praznikih in počitnicah prišla svojega župnika Rudolfa počastit. Vozila se je po železnici do Vuzemice-Mute, od tamkaj pa v strmi breg 3 do 4 ure. Naj si je bil po zimi še tako velik sneg, zameti, led, nič jo ni opoviralo magnet do srca je vse to premagal, a v cerkev se baje v praznikih nikol ni prikazala. Ker je pa tudi prijateljica vina postala, kar pečet na nosu dokaže in je s fanti rada obcevala, je tamkaj v nekako zadrego prišla, da se je zopet začasno vpokojila, ter sedaj pri svojem bratranču? stricu? župniku R. Raktelu in v družbinski obitelji pri rešenem sv. Jerneju prebiva. Tako resnica! pa ne prazna slavnata hvala.

Iz Dramelj. Ako hoče naš novodošli župnik Ogrizek pri nas bolj mirno živeti kakor poprej, mu toplo priporočamo, da naj samo ta svoje opravila, volitve in občinske zadeve pa naj v miru pusti. Tudi ni potreba v pridige druge reči vmešavati, kar tudi Sveti oče papež prepoveduje. Kadar je treba za cerkev plačila, morajo le kmetje sami v žep seči, zapovedovalec se takrat ne zastopi. Na dan 24. marca pri volitvenem shodu bi si bil župnik lahko vse nepotrebne skrbi prihranil in se po večernicah sprehajal ali kaj cerkvenega bral. To pač srečo in žegen prinese.

Šmartin pri Slovenjgradcu. Naš g. nadžupnik Lenart je pri velikonočnem izpraševanju grajal take časnike, kateri duhovnike „obreknejo“; kakor n. pr. g. Rabuzo; katerega on jako hvali, in ti „Štajerc“ pa še niso nikoli kaj prida pisali o njemu. Nadalje je godrnjal, da dajemo premalo za sveče in da smo bogati kmetje; na sebe pa se ni spomnil, da je bogatejši kakor mi kmetje, in ima velike dohodke, kakoršnih izmed nas nobeden kmet nima. Zemljišče dal je v najem. Nekdaj bilo je v farožu veliko družine in vsi so imeli dovolj živeža; zdaj pa še za kaplane pičlo hodi, in si morajo po gostilnah hrano iskati. Imamo tudi dva g. kaplana in sicer M. Ocvirka in že tebi „Štajerc“ znanega g. Berka. G. Ocvirk je časti in spoštovanje vreden duhovnik. Ali o g. Berku ti pa lahko veliko poročamo. Prireja igre (komedije) za katere rad izveža mlade device. Upeljal je tudi „Marjine device“, ali tega mu ne zavidamo kajti pametne ga itak niso ubogale. Na Veliko noč svetile so pred Najsvetejšim pri procesiji in ko so se vrnile v cerkev, priletele so kakor bi bile kje ušle, da se je navzočim čudno zdelo. Pričakujemo kaj si bo še ta žegnani gospodek vse izmislil. Pa še nekaj. Imamo tudi nekega čislaneža moža, ki gostokrat v farožu pri vinu sedi, ali na Kristusov zgled prav malo drži. Kristus je priporočal ljubezen župnik in njegovi pa zaničujejo celo farane, in jih v jamo potiskajo. Tak je sad klerikalcev. Vsevedež.

Hrastnik. Človek preroma lahko veliko

sveta, brez da bi videl tako grde, umazane organist v kakor je cesta iz Hrastnika na kolodvor, še po drugi je naravnost lumparija! Sultan Roš, ki ta kaplan niti iskricke časti v sebi, ki ne toži, čepa ljubezni. mu je očitalo najhujše lumparije, ta sultan tega hujšega seveda tudi na ta dopis molčal. Ali res naj nas rbi bila njegova prokleta dolžnost, da stori demo sam to, da bi bila cesta v redu. Ta hinavski ošab pobili kal demo! je postal vendar bogat od ljudske krvi, demo! V Ta sesal brez pomisleka in z najumazanejšimi sredstvi. Zanimivo je to, da je Roš kot ti moram okrajnega zastopa toliko časa z repom migal sprejemal je dobil ceste. Roš je prevzel cesto in zagotovo ker naš da jo drži v redu. Ali zdaj ni več ceste, zelo majhne morje blata. Kajti sultan Roš je lifa se udrhala šotra in prevzame obenem šoter. On je prda je bila jalec in kupec v eni osebi! Seveda ne pletovala pri temu na svoj nenastitljivi žep. Ves šoter oznanovalec pusti speljati na cesto, obstoji iz kakoršnih bila je pa debelih kamenj in — blata. Roš bi moral da nas je praviti kupe šotra, — ali mož tega ne razazio žup in tako ne more nikdo kontrolirati, ali ekabiti „Fih ta velemogočni prenapetež ali pa je pošten sploh ne so računati za Rošove „fure“? Kje je dokaz so rekli, ne opehari okrajni zastop? Sicer dela Ro nadalje svoje nezaslišane lumparije. Ljudem, ki štera ber podpisali polo za ustanovitev nemške šole, Štajerc v podeli domovinske pravice, ako ravno je postem, pa ne bom s n jih strani. Brez značaja je seveda do ne bom s nosti. Akoravno mu je podelila kemična fabrika, pa ž zaslužno brco, vendar še jemlje meso miru. mesariji; ali dobi posebno dobro vago? Oj! Op. tvoje čednosti smrdijo do neba! Pomagal je cerk bode nikdo, tudi tisti ne, ki naj bi rajzratirati c tuljevi! druge stvari misli, kakor da vpije „živijo b Sv. Mi gremo svojo pot naprej in prišel bode Sv. ko se bodo knapi in kmetje v Hrastniku spoj nam jali Roša, kakor se spominja bolnik gnile tudi naš ki mu jo je zdravnik izrezal. Roš in Uršič, e pred o junaka smrdljive gnojnice, dva vzora korupcije bode ne bodo — tudi vama bode odklenkalo. ne bodo

Iz Sv. Lovrenca nad Mariborom. Volitve bližajo, in kandidatje romajo od kraja do kraja ne po tako smo tudi mi srečo imeli dne 24. marca kanonika obiskom znanega „Kmetje, le vkup, le v vna boder Franca Pišeka. Prišlo nas je več, ne vem ali naključbi ali iz radovednosti, pa dragi nam o se jerc“, ako ti hočem resnico povedati, bilo kmetje in po pravem 5 kmetjskih posestnikov, in kaj čevec, s zadeva so bili obrtniki in večina delavci in misli s t vrh, da ne bi lagal, tudi 2 farja. Ta Pišek sistem m razložil na široko in dolgo, veliko bebo in poglavna ljenje našega kmeta, in kaj je vse obetal utrala, bo on poslanec; pa dragi Pišek, obeta se la kaj bi se a stori težko. Govoril je tudi o velikih davkih. K in da vlada kmeta čisto nič ne podpira; da strehli. zakaj pa nisi tudi povedal koliko milijonov tim, ki bo vlada zdaj spet po nepotrebnem izdala njo. A klerikalizem, in kdo bo vse to plačati mirati od ja povem ti v obraz, ubogo ljudstvo, far go Rog ne. Pravil je nadalje, kako mora kmet od as do l nega jutra, do poznega večera težko delati; ele noči to je res, ali zakaj nisi povedal, kako lahko mamto to duhovniki denarce služijo, in povrh jim še v hvalitvi. 5 celih milijonov pri plači poboljša; in ti dolo ko ne Sv. kmetič mu še neseš tvoje krvavo zaslu na pose novce, da jih ložje s svojo kuharico zajm na pose Zakaj nisi to povedal, dragi Pišek? Glej, ta je vp ne, ker je bil župnik in kaplan navzoč; pa enarji z ti, ko bi ti res bil le kmetski prijatelj, bi župnik v gotovo ne zamolčal. Jaz pa ti rečem po d duhov zdravi pameti: poslanec mora biti neodvisn ebela la klerikalizma; klerikalizem ne sme več nadn ore vt imeti nad ljudskimi poslanci, ker le tedaj naša krvi v Avstriji na boljše obrnilo! Tebi pa, da mo tako Pišek, ti dam svet: škisti tvoj „volilni program“ od klerikalizma, ker le tedaj znaš imeti up ovnov na poslaništvo. Nov naročnik „Štajerc“ mete“

Št. lj pod Turjakom. O joj, kaj nam nadž početni, kajti kaplan Luskar grozi čitatec ni le „Štajerca“, da jim ne bo dal odveze; ravno ahajajo ne ljudem, ki ne bodo farjev volili. Sicer se živja kaplan zdaj pred volitvami jako malo čas okrat v apovedovati. Postal je politični agent in o ma ve veliko potovati. Prevzel je pa tudi službo šk askale nika, n. pr. ako g. nadučitelj in g. učiteljci Sv. čejo plesati kakor ta črnosuknež žvižga, picear je ta božji pastirček takoj pripravljen, jih e zame znani. Tudi bi jako rad g. Škergata od alba amo spravi, ker je ta naznanil, da pobija ka prena otroke v šoli kakor živino. Najbolj pa polkar ži to človeče svoj značaj v cerkvi; o temu bi ašo far

organist veliko povedati. Kaplan pa je segel tudi po drugih osebah, čeprav doslej brez uspeha. Ta kaplan posnema res lepo Kristusov nauk o ljubezni. Te izgleda nam daje! Zdaj pa imamo tega hujkanja dosti. Prosimo mariborskega škofa, naj nas reši tega človeka, kajti drugače si bomo sami pomagali. Ne bomo mu sicer okna pobili kakor v Vitaniji, ali — pomagali si bomo!

Farani.

V Terbonjah. Dragi Štajerc! S tem pismom ti moram naznaniti, da zanaprej ne bomo več sprejemali „Štajerca“. Pa zakaj? To vsled tega, ker naš visoko častiti g. župnik, čeravno so zelo majhni, pa so zelo hudi. Dne 17. marca se nadržali po slabih listih in časnikih, tako da je bila strah in groza. Marsikaterega je spreletovala sveta jeza, ker tamkaj bi se moral omanovat in razlagat le samo Kristusov nauk, bila je pa taka šinfarija in vpitje na prižnici, da nas je bilo sram. Naravnost imena ne izgovarjajo župnik; kateri list je torej slabši? Morebiti „Fihpos“? Toliko se te pa bojijo, da te splot ne upajo imenovati na prižnici. Enkrat so rekli, da hi taki hiši ne grejo nikdar na spoved, pa bodi katera hoče, namreč kje Štajerca berejo. Menda se ga zelo bojijo. Dragi Štajerc, vsega ti ne morem povedati in tudi nočem, pa samo toliko da boš zvedel, zakaj te ne bom sprejemal več; mi je žal, čitam te zelo rad, pa žalibog če pa potlej že v cerkvi nimam miru.

Op. uredništva. Fej tistim farjem, ki omajajo cerkev s hujkanjem! Može, ne pustite se zatirati od tistih, ki žive od vaših krvavih žuljev!

Sv. Lovrenc Sl. G. Dragi „Štajerc“, omenil si nam o volitvah. Na dan sv. Jožefa pa je tudi naš župnik o volitvah pridigoval. Kričal je pred oltarjem, da so se kar iskre delale: Kdor ne bode krščansko volil, je Judaž Iškariot. Pa ne bode pomagalo, g. Sinko; nikar ne mislite, da bodo farani plesali po vaši piščalki. Zakaj pa ne posnemate miroljubnega vsega prednika kanonika Meška? Vi psujete raz prižnice, mi pa bomo odgovarjali v „Štajercu“.

Ponikva. Ljubi „Štajerc!“ Zopet ti poročam o sovražnikih, ki te ljubi „Štajerc“ obrekujejo in zaničujejo. Najhujša izmed teh je Marija Pevec, stanujoča na Ponikvi. Ta tercalka si misli s tem svojo nedolžnost nazaj dobiti. Pri tistem malem številu, ki „Štajerca“ zaničujejo, je poglavna tercalka; ta naj bi raje doma svinje futrala, kakor pa „Štajerca“ obrekovati. Tudi naj bi se v cerkvi spodobno obnašalo, ne po fantih zijati. Ker jo pa ne moremo poslušati, zato je ogenj v stehi. Ona kliče „proti Štajercu“ in tistim, ki ga čitajo in daje nam celjako klepetuljo. Ali može se ne bomo pnatili komandirati od takih babur!

Rogaška Slatina. V Velikinoči je bilo pri nas do letos toliko streljanja od pobalinov, da cele noči ni bilo miru. Letos je bil mir in se imamo to našim orožnikom, zlasti g. stražmojstru zahvaliti. Neumno streljanje je povzročilo že toliko nesreč, da bi se pač lahko preprečevalo!

Sv. Križ pri Rog. Slatini. Naš g. nadžupnik zna posebno dobro neresnico govoriti. Zadnjič je vprašal neki kmet: Od kje se bodo pa denarji za zvišanje duhovniških plač dobili? Župnik je kmetu odgovoril: „To plača vse država; za duhovne ne da kmet niti vinarja! — O ti debela laž! Kdo pa daje državi denarje, da jih more vtakniti klerikalizmu v žrelo? Ali niso to naši krvavi žulji? Ne mislite, g. nadžupnik, da smo tako zabiti, da bi se ne razumeli na te reči! Ne mislite, da se bomo pustili farbaty od duhovnov a la Korošec, ki so toliko časa „za kmete“ delali, da so dobili farji milijone... Vi, nadžupnik, raje napravite red v farovžu. To pač ni lepo, ker počenjajo vaše prijateljce, ki zahajajo k vam v farovž in se z vami zabavajo ter uživajo dobro kapljico, tako da jim je mnogokrat cesta preozka in da si morajo može doma večerjo kuhati, ker so se babure vina naškale... Na svidenje!

Sv. Jakob v Slov. Goricah. Ze dolgo nismo niti sicer poročali iz našega ljubelega Sv. Jakoba. Ne zameri mi, ljubi „Štajerc“, da moram reči, da smo mi šentjakobski kmetja tako butlasti, da prenašamo petprežljivo vse, kar nam ni prav. Odkar živim v našem Sv. Jakobu in zahajam v našo farno cerkev bilo je zmirom vse v redi.

Oh ali zdaj je pa vse narobe. Ni se čuditi, da ljudi pravijo, da bo že konec sveta. Mi kmetje smo bili navajeni na lepo petje v cerkvi pri službi božji. Imeli smo mežnarje in organiste ki so zvesto opravljali svojo službo. Imenujem le enega, g. Fr. Sijaneč za katerega nam je še vedno žal, in ki zasluži tudi da se ga še zdaj spominjamo, ker nam ga je nemila smrt iztrgala. Nato je naš župnik najel nekega „organista celijanca“ ali kak se že pravi. To je bil že pravi tiček. Povem resnico. Ako smo ga iskali po noči za spoved pripravljati, nismo ga našli, v njegovi hiši. Nazadnje nam je pa še faroško kuharico oženil? Zdaj je pa še vse hujši. Organist je mlad paglavec, ki samo po deklinah zija, cerkevno petje pa je pustil celo na stran. Ali misliš ti fantiček modri, da smo te mi zato najeli da bi te meli samo za gledanje pa kratek čas, ker se tako bikšaš kakor kak baron? Se še spominjaš, kako ubogo revče si k nam prišel? Zdaj ko smo te mi iz ubožstva rešili, zdaj bi se pa rad iz nas norce delal. Ali se še spominjaš, dragi fantiček, kolkokrat si nas obiskal z žaklom in z puto? A tedaj smo ti bili dobri? Veš li, moj ljubi fantiček da mi tudi vemo koliko moramo dati cerkvenim služabnikom? In ti si prišel večkrat ko imaš pisano, — še meso in klobase so ti dišale! Mi smo ti radi dali, ker smo še radi poslušali lepo petje. A zdaj si se pa celo spreobrnil. To cviljenje je za zajce in podgane strašiti! Kaj pa si napravil z fantami, ki so nam včasih prav lepo zapeli? Tiste si odpravil in zakaj? G. župniki si bil tožen ti, in si sam sebe izkopal iz blata z svojim kačjem jezikom, fante pa si omazal, da so jim celo g. župnik prepovali iti na kor. Zalostno od g. župnika, da takim paglavcem verujejo, ne da bi se prepričali, kaj je resnica. Mi pa šentjakobski kmetje, ki plačamo vse za cerkvo, želimo da bilo vse v redi, drugače pa se poberi s svojimi culicami!

Kaplja na Dravi. (Zakaj so kmetje farovž zidali?) V ponedeljek 25. marca se je zgodilo nekaj, kar se lahko zapiše v zgodovinsko knjigo fare v večni spomin. Že v nedeljo 17. m. m. se je gonil neki možičelj po imenu „Ehrlich“, neznanega obrta okoli, najbrž je bil plačan „laufburš“ klerikalne stranke. Iskal je prostor za „tabor“, pa nikdo se ga ni usmilil, čeravno je vse svoje strune napejal. Na pomoč mu je v tej sili priletel naš g. dekan, slavnoznani po neki gorjanski kelnarci; visoki njegovi „püldingi“, ki se večkrat pod mizo prekuče in po svoji „Anzeigewut“. „Pevčarjev Hanzi“ ima jih sicer še več na hrbtu, a te hočemo po malem objaviti; na vsak članek „Mira“ en „kvaterček“. Veliki plakati so bili na pokopališču, na sem-njišču in farovžu prilepani; naznanjali so, da se vrši v poslopju, ki ga je zidala fara za stanovališče poštenih duhovnov, javni politični volilni shod. Prišlo je na ta shod več ko 100 „liberalcev“, črnih pristašev dekana, pa čeravno so došli iz St. Janža, Psinevasi, Borevlja i. t. d. samo kakih 20. Kakih 50 naprednjakov je obiskalo ta shod ter se je prepričalo, da tam že vladujejo kranjski „pribandanci“, drugi del naprednjakov je čakalo pri „Zecu“, da bi došli v farovž, ako bi poklicani Janko Brejc, veleznani „tercijal“, ki se niti pred Najsvetejšim ne odkrije, tam otvoril shod. G. dekan so rdeči v obrazu gratovali in so ljudi ven potiskovali, kateri niso bili prav po volji; kandidat Grafenauer pa so malo „aufgeregt“ po sobi korakali. Pa nič ni bilo hudega; „liberalci“ so samo prišli vprašati, ali se jim da predsedništvo shoda ali ne. Ko se je to ed dr. Brejca odklonilo in se je večkrat s tožbo, kaznovanjem, „venvrženjem“ pretilo, je odšel govornik „liberalcev“ J. Kressnigg s protestom, da se zlorabi farovž, ki sliši farmanom, za politične hujkarje. Polovica naprednjakov je ostala pri shodu; pa črnuhi niso nobenega počrnil, marveč nekaj črnih je drugi dan prišlo h Košiču precej objasniti. Saj je Velika noč in solnce je vedno močnejše! Pri „Zecu“ se je medtem vršil zbor po § 2 na katerem se je enoglasno sklenilo, na primerem mestu glasno protestirati proti temu, da se farovž od človeka, ki ima tam zastoj stanovališče, zlorablja v politično hujkanje in za javne shode. Seveda bo „Mir“ zdaj kričal „Pepček pogorel“, „sijajna zmaga“ itd. A kdor je bil poleg, ta ve,

kar je resnica. „Pepček“ pa je že vedel, zakaj je odšel, kajti Kranjem se še ne da komandirati, in bodo se jih tudi še ti naveličali, ki zdaj za njimi letajo in koroško domovino izdajajo. Da le ne bode prepozno!

I. K.

Zitarava (Lažnjivost „Mira“). Kdor je imel priložnost, prečitati zadnjo številko „Ne-Mira“, in kdor le količjak pozna tukajšnje razmere, mora strmeti nad grozno predrznostjo tega že opetovano označenega lista. Govori na pr. o občinskih volitvah v naši občini, čes, da bi bili Seifrizovi hlapi napiti in so z volovskimi žilami napadli duhovnike. Hlapci pa so bili v resnici trezni, kajti bil je delaven dan in bili so pri delu. Ravno taka nesramna laž je, da sta baje gospoda Seifriz in Gaggel porinila šentvidskega župnika iz voline sobe. Gospodoma niti v misel ni prišlo, omazati svojo roko z „šnupftabakom“, bil jima je gospod vendar premalo „apetitlich“ in tudi nista prišla ob pamet kakor oni, ki je mislil, da pade cela volilna komisija po njegovem povelju pred njim na kolena, kot bi bil bog sam. Da pa takega človeka ne more prijeti z svilnatimi rokavicami, ampak da se mu je govorila krepka beseda, je z ozirom na njegovo vedenje le umevno. Mir pravi dalje, da so kmetje kar strmeli nad tako surovostjo. Res so strmeli, namreč nad predrznostjo šentvidskega župnika, kateri je prišel v ptujo občino, kjer nima nobene volilne pravice, nalašč, da bi povzročil hrup in bi imel potem Mir priložnost, v svoji resnicoljubnosti pisati ravno nasprotno temu, kar se je v resnici dogodilo. Našteti moremo celo vrsto klerikalnih kmetov, ki so obsojali tako počenjanje blagoslovljenega gospoda izživca. Mir naj raje govori o farskih priganjačih, ki so izživali v svoji pijanosti naprednjakih kmetov. Le veliki potrpežljivosti naprednjakih kmetov se imamo zahvaliti, da volitev, ki se je dosedaj, dokler ni bilo farske hujkarje, vršila vselej mirno in dostojno, ni končala s tepenjem. Vprašamo Mir nadalje, zakaj on ne razkriva farskih lumparij, ki jih je toliko? Zakaj ne poroča o lumpariji v Apačah, o kateri je Štajerc pred nekaj časom poročal? Zakaj nič ne izjavi o onem gospodu, ki 4. božje zapovedi nič ali le teoretično pozna? Ja ljubi čitatelj, to je nekaj drugega. Pregovor pravi: Vrana drugi očesa ne izključva. Vemo sicer, kje se skovajo tisti lažnjivi članki. Svetujemo le pisateljem, naj se bolje drže resnice, sicer bomo zapeli ostrejšo. Vemo veliko zanimivega o tistih bratcih, več, nego jim more biti ljubo. Prijatelj resnice.

Novice.

Svojo lastno pot smo sedem let hodili in tudi odslej ne pogledamo ne na levo, ne na desno. Nova „narodna stranka“ se je izjavila na svojem zaupnem shodu v Mariboru, da noče s „Štajercijanci“ nobenih zvez, pač pa s socialisti. Hudirja, kdo se v am je pa silil, vi prenapeti, domišljavi gospodeki? Kje in kedaj smo vam pa ponujali zveze? Ta sklep „narodovcev“ je bil le pesek o očij. Res je, da so se razni „narodovci“ nam silili, ali odklonili smo njih ponudbe. Kajti dobro vemo, da je „nova“ stranka le nova larfa na starikavo obličje prvaštva. Opozarjamo somišljenike, da nastopa „napredna zveza“ popolnoma samostojno z lastnimi kandidati in po lastni poti! Z nikomur se ne vezemo! Prijazno deklamiranje posameznih „narodovcev“ naj naši somišljeniki odklonijo, zlasti zdaj, ko je volitev v Polzei dokazala, da se zvežejo „narodovci“ tudi z naj-črnejšimi farskimi podrepniki, kadar se gre proti ljudstvu. Torej — nobenega paktiranja, nobenih zvez — mi gremo svojo lastno pot naprej!

Naše kandidate objavimo v prihodnji številki „Štajerca“ Somišljeniki naj se ne pustijo zapeljati od lažnivih poročil od strani nasprotnikov. V vseh okrajih postavimo svoje kandidate!

Reklamirajte svojo volilno pravico! Volilni imeniki so že v raznih občinah izloženi. Vsakdo sme in vsacega dolžnost je, vpogledati v listo, ako ni izpuščen. Kdor ni v volilnem imeniku vpisan, naj to nemudoma zahteva. V ta namen odda pri občinskemu predstojniku pismeno reklamacijo, kakor smo jo v zadnji številki objavili. Priloži naj rojstni in domovinski list, oz. delavsko knjižico ali vojaški pas. Kdor opazi,

da je vpisan v imeniku nevolilec, sme zahtevati, da se isti črta. Vsakdo naj zanesljivo reklamira. Vsak glas je važen!

IZ Spodnje-Štajerskega.

Proti županu Orniku nadaljuje zlasti celjska žaba svojo gonjo. Omenimo, da bi se imel vršiti pretekli četrtek volilni shod, na katerem bi podal župan Ornik svoje poročilo. Shod se je preložil, ker je župan obolel. Ali kmalu se vrši in takrat bodo ptujski volilci odgovorili na prvaške laži!

Celjska žaba „Domovina“ je pričela v zadnjem času zopet regljati. Škoda prostora, da bi se prepirali s to cunjjo, katero ne vpoštevajo niti izmozgane otroške delavke „štrumpfabrikanta“ Hribarja. Pribijemo le, da se nam niti ne sanja, imenovati „slovensko“ stranko „stranko tator“. Slovenske stranke niti ni! Klerikalce imamo, tudi „narodovce“ imamo, ali klepetulja „Domovina“ vendar nima stranke. Sicer se pa prvaki prav lahko operejo očitanja: Povedo naj svojim čitateljem, da je v zadnjem času cela vrsta prvaških vodij špacirala v luknjo zaradi tatvin in eleparij! To treba povedati!

„Domovina“ poroča, da kandidira naš urednik K. Linhart v okraju Maribor-Slov. Bistrica-Konjice. Ti gospodje v Celju so res zelo modri. Ali takrat so se le zmotili. Naš urednik je imel namreč to smolo, da je prišel šele l. 1882 na svet in mora še 5 let čakati, da postane poslanec. Pa brez zamere, žabica v Celju!

Zloraba spovednice. Iz sv. Miklavža pri Ormužu se nam poroča: Ko so imele žene velikonočno spoved, udrihalo se je grozno po „Štajercu“. Kaplan Bratušek je kar besnel. Neki ženski je zakričal: „Vi imate Štajerca narocenega!“ — Žena: „Ja.“ — Kaplan: „Noben Štajercianec ni bil pri misijonu pri spovedi, pa tudi v cerkvi ne; tudi vaš mož ni bil!“ — Žena: „To ni res, ker greva skupaj v cerkev in domu!“ — Kaplan: „Vi lažete, vi ste še hujši kakor Eva, vi pomagate možu v greh.“ — Žena: „Ako oni bolje znajo, pa naj znajo.“ — Kaplan: „Vi morate moža nagovarjati naj opusti Štajerca.“ — Žena: „To bi bilo zastonj; tega ne stori!“ — Kaplan: „Ne dobite odveze! Štajerc šinja čez cerkev in duhovne!“ — Žena: „Ako bi neresnico pisal, bi ga pa pri sodnji prijeli.“ — Kaplan: „Pri sodnji vedno Štajerc gvinja, ker je gospoda zanj.“ — Žena: „Ni res, enkrat bi gvinjal, drugič pa ne.“ — Kaplan: „Zopet ne dobite odveze.“ — Žena: „Dobro, pa ostanim in grem.“ — Kaplan: „Pokeknite“ — in začel jo je nagovarjati, naj moža pika in obdeluje, dokler ne opusti „Štajerca.“ Ali žena je ostala korajžna. Kaplan: „Vi dobite odvezo, ali k meni ni treba več k spovedi pridet.“ — Žena: „Zahvalim; danes sem drugič pri njih, ali zdaj me ne vidite več pri vaši spovednici.“ — Tako je končala ta spoved. V svoji hujskariji je kaplan celo pozabil, naložiti pokoro. In zdaj vprašamo ves razsodni svet: Ali ne zasluži tak duhovniški hujakač, da bi ga z bičom iz cerkve nagnal? Med zakonskimi združbo delati, cerkev zlorabljati, to je delo tistih politikujočih farjev, ki imajo vso podivjanost naših krajev na vesti. Fej!!

„Marijine device“ v Polensaku ga semtertja tudi polomijo; gotovo si jemljejo vzgled od svojega dušnega pastirja župnika Valenko. 1. t. m. sta se dve devici v gostilni župnikovega prijatelja Lovreca sladkega vinca nasrkali. Po ulici sta se potem zelo slabo obnašali. Ravno toliko, da se nista na glavo postavljali. Ena je celo prav nevarno svoje kikle vzdigavala. Župnik Valenko se je ravno okoli cerkve sprehajal; gledal je ta prizor in dopadlo se mu je, kajti smejal se je prav iz srca. Ko pa so se farani pred kratkim nekemu fantu smejali, ki je streljal z možnarjem, zakričal je Valenko, da so vsi farani „norci“. Hm, hm, — kdo je zdaj „norec“, g. župnik?

„Svoji k svojim!“ To je geslo tistih prvaških hujakačev, ki hočejo v kalnem ribe loviti. Mar-sikdo, ki veruje tej bandi, je že sedel na lim, da bode celo življenje pomnil. Evo slučaj! Da bi škodovali naprednim obrtnikom, zvalili so celjski prvaki ljubljanskega kamnoseka Čamer-nika v Celje. Obljubili so mu vse mogoče. Mož je zidal na slavnoznano „slovensko vzajemnost“ in je prišel. Zdaj ima posledice. Prišel je s

40.897 K v konkurz in bil obsojen na 6 tednov ječe. Sramota pade na tiste brezvestne hujakače, ki gonijo svojo sebično politiko tudi na gospodarskem polju!

Občinske volitve na Polzeli so končale z zmago nazadnjaške stranke. Ta piškava „zmaga“ je v prvi vrsti posledica grdega bratenja klerikalnih in liberalnih prvakov. Do zadnjega hipa so si stale 3 stranke nasproti: klerikalna, liberalna ali „narodna“ in naša napredna stranka. Naprednjaki so hoteli prodreti, ker nočejo, da bi ostalo vse pri staremu, da bi imel župnik tudi znanprej vse pravice in bi delal le to, kar je njemu v korist in se njemu zljubi. Nazadnjaštvo je občini že grozno škodovalo in zato so hoteli naprednjaki premagati to nazadnjaštvo. Naši somišljeniki so kandidirali 17 slovenskih kmetov in zato je laž, ako pisarijo veselja pijani prvaški listi, da je „nemška“ stranka premagana. Poštene slovenske kmete, ki nočejo plesati po farški piščalki, ste „premagali“. Tudi so naši somišljeniki izbrali enega kandidata iz polzelske fabrike, kar je gotovo umevno, ker plačuje fabrika dve tretjini (!) vsega davka. Ali ti ljudski kandidati so propadli. Zakaj? V prvi vrsti zaradi breznačajnosti in nemožnosti nove „narodne stranke“. V zadnjem hipu je pozabil polzelski nerodni vodja te stranke, da bi ga imelo ločiti vse od klerikalcev, pozabil je na lepe članke v „Nar. listu“, pozabil na „program“, — hipoma je postal iz klerikalnega sovražnika župnikov petolizec in obe prvaški stranki sta skupno glasovali proti naši. Tako so „zmagali“. Nova „narodna“ stranka je prvič javno dokazala, da se bori le na videz proti politikujoči duhovščini in da je pripravljena vsak hip izdati in prodati svoja načela! Fej!... Volitve pa nam tudi kažejo, kako veliki strah imajo nasprotniki pred nami. Prav čudna je bila volilna komisija sestavljena, v katero ni vzel župan nobenega naših somišljenikov. Prišel je pa tudi neki celjski dohtarček in je z nadučiteljem Farčnikom pregledoval pooblastila ter jih potem oddajal komisiji. Vodja komisije je bil že daleč po svetu zasloveli mojster Repič. Kadar je celjski dohtarček pokimal, prikimal je Repič in pokimali so ostali člani komisije, ki večinoma niti brati ne znajo. Vsakdo si lahko misli, kako se je delalo pri teh razmerah s pooblastili. Župnik je tekel tudi v Braslovče in sv. Peter po pomoč. Najbolj ustreleg je braslovski kaplanček, ki ljudem še po noči miru ni dal. Fantu svetujemo, naj raje nase gleda, da mu ne bode trebe ponoči čevlji sezuti, da ga nobeden ne zasači; tudi se naj fant svojega doma drži! Kako so nasprotniki agitirali, si lahko vsakdo misli. „Vera je v nevarnosti“ so kričali kakor da bi zbežneli. Enega volilca nista mogla 2 klerikalca k volitvi spraviti; prišla sta še 2 in tako so ga prisilili. Ali je taka zmaga „sijajna“? Zvečer so pričeli črnuhi v gostilni Čipermana, po domače „pri Gnaderju“ hujskati! Zlasti se je odlikoval načelnik Cizl s svojim revolverjem. Kako se očka „Gnader“ drži, kakor vidi denar, to ve pač vsakdo. Naj se le 10 let nazaj spominja, kako mu je denar železničarjev dišal. Možbeseda je ta „Gnader“ seveda tudi, kakor vsi klerikalci. Pred volitvijo je pri prihaj izjavil, da ne bode šel voliti, ker so ga kot odbornika izbrisali. Ko je prišel čas, tekel je hitrih nog in volil. Tadi trgovca Žiganca so prisilili razni strici, da je volil proti svojemmu prepričanju. Tovarniškega denarja pa ne zaničuje. Volil je z klerikalci, z strastnimi nasprotniki nemške šole, sam pa ima le nemške trgovske papirje, na katerih se piše „Schigan“. Kje pa pustijo Cizel, mežnar in Repič svoje otroke izobraževati? ... Toliko o teh volitvah. Zmaga ni „sijajna“, temveč je sramota za klerikalce kakor za novo „narodno“ stranko. Le s tem, da so postali „narodovci“ navadni „štifelpucerji“ farštva in da se je izrabljalo vero, le s tem so naprednjaki propadli. Ali — vremena se bodo zjasnila!

Dr. Brumen — zopet pogorel. Brumen, priljubljeni naš prvaški Brumen, ki si je pri sodnji že opetovano prste osmodil, ki je opetovano ričet tolkel zaradi žaljenja časti, ki je bil označen pred sodnijo kot navaden denuncijant, — ta Brumen je čutil zopet potrebo, blamirati se pred sodnijo! Na neko notico v „Marburger Presse“ je poslal mož popravek, katerega je urednik tudi ponatisnil. Ali ljubki naš Brumen

ni bil zadovoljen; hotel je, da se objavi popust ni di-
vek na prvem mestu in tožil je urednika. Pa, ampak
okrajno sodnijo je bil urednik tudi obsojen; tuden, var-
vložil je priziv in prizivno sodišče je urednika župan
oprostilo. Zdaj mora sladki naš Brumen se niti be-
troške plačati. Pač nima sreče, ta prvaški „patkim je
šenik“ — smili se nam in obžalovali bi gajana dom-
bi imeli časa ...

Kaplan Dr. Jančič v Žalcu jo je poln se odre-
— in cela fara je globoko vznemirjena. Taht kelbe
božni možak je ustanovil pevsko društvo, v ni mogli
terega je prisilil dekleta žalskih gospodarstvom!
Večina pevk se je tega naveličala in so z Nova
stile društvo. Jančič pa jim je poslal pisemstje
katerem je pisal: „Zakaj ste se odpovedali brni pol-
Kristusa? Na ta način je polomljeno društvo ob ju-
zopet skupaj zimal. Pred kratkim pa so se občni z
kazali prvi plodovi Jančičovega „delovanja“. Svoje
oseb je vidilo, ko je zapustila hčerka nastnikov s
domačina ob 4. uri jutraj spalno sobo kade sedel
novo. Ali sta rožni venec molila ali pevsko ozil. Sere
obdržala?! Vse prebivalstvo v Žalcu je v Boj v
mnjenja, da mora Jančič izginiti. Proč z nj Bežigra

Da bi kaplana Schreinerja oprali, poljenje.
so razni „resnicoljubni“ duhovni „popravke“, da bi
§ 19. Tako smo tudi mi morali objaviti vj. Kmal
zadnji številki uradni popravek Dr. Gregoril. Kon-
čes da se niso prišli kmetje k njemu čes bje in a
skača Schreinerja pritožiti. Gregorec, katol. Dezer-
kanonik, je s tem vedoma neresnico ga polk-
pisal. Res je namreč, da se je prišlo k nbeignil iz
32 kmetov pritožiti in da so dali svoje pri- Krave
na zapisnik, čeprav ni hotel kanonik vse ta iz Ko-
tožbe zapisati!!! To se lahko dokaže in enu z 2 l
rečemo, da je „popravek“ kanonika la ž. Ravstaviti,
tako smo morali objaviti v isti številki popni, da je
župnika Kukoviča iz Dobrne, čes da k Detom
nove kreature niso vrgle organista in kje zdaj
Res pa je, da so mu grozili in da je monakem goz-
ganist pobegniti, ker bi ga razdivjana kaplan Ogenj.
druhal drugače se pretepla. Tudi Kukoviča Top-
torej l a g a l! Schreiner sam nima poguma, je pose-
stiti od sebe to sramoto, zato pa mu poma popol-
njegovi bratci. Naši čitatelji pa vidijo, izgali so
la ž n j i v i n e s r a m n i s o t a k i d u h o v n i
„popravki“.

Misijon v Veliki Nedelji ni imel dru „Mir“
namena kakor hujskanje proti našemu listu ot, kar
p. m. so misijonarji pridigovali: Kdor „Štajenja pač
čita, greši in ne pride v nebea, ker ne cunjja,
odveze. Kdor je v sv. Miklavžu znorel, ni zrekovati
zaradi misijona, temveč zaradi slabih listov duhov-
Sramota čez sramoto! Cerkev — prostor rati imajo
skanje! Kaj neki reče cerkevna oblast k taost te

„Marijina družba“ v Kresnicah se sme otje! Pa
ponašati s svojimi članicami. Pred kratkim zbor-
imele device „sejo“, pri kateri se je izkljajnskim
neko nekoliko garjevo ovčico. Prednica dte. „Mu-
in pastarica pobožnih ovčič je namreč že nadgore e
liko stara in ne more tako natanko paziti, bi uredn-
da je ena ovca baje malo v grmovje se in i
Sicer pa tudi prednica ni ravno sovraženi laži
moškega spola. Zlasti rada pogleda žegnane kor trž-
spede, seveda s sveto zaobrnjenimi očmi. bnu, ko
sebn očem dopadajoča je bujna rast deti. „Mir
lepih njenih prsi. Samo to je čudno, čitanje, c
prsa včasih pod vratom, potem zopet begnil i
(rečimo pri trebuhu) itd. V kratkem poro ljublj-
še več o tej pobožni čredi.

Velikonedeljski kaplan se pere v „Fihpdir“. In
čes da je nedolžni angeljček. Mi ne bodemnje naš
govarjali na neumnosti. Ali ponavljamo, da neun-
vse res, kar smo o kaplanu pisali in da ka obre-
pripravljeni, to tudi pred sodnijo dokazati! nja fali
eks!

Motenje vere. Iz sv. Križa pri Roparčičev
Slatini se nam poroča: Na Velikonedeljo kim lju-
drznil se je tamošnji organist, deliti v cerkbovni
liste za volitev. To je pač škandal. Anazano
kdo duhovnika, ki laže na leci, v cerkvi nco v sv
bil bi zaprt. Tu pa vidimo očitno motenje odajajo
in zato vprašamo odločno politično oblast, ikujoči
namerava ukreniti, da se ostavi delo fias. Mi
omadeževalcev cerkve?!

S smodnikom in svincem so letos pram Volil
v gornji pesniški dolini. V Klancu se je nimiv.
čarju g. Straschila razpočil prehu do nabit mrednjaki
in ga takoj ubil. — Kdaj bodo ljudje si je
pametni, da ne bodo več trtili denarja intraj. Pr-
ljenja za neumno streljanje? — Zvečer nga mozi
v St. Jurju v P. sprla dva stara cigana inde izvi-
prepiru ustrelila žena svojega moža. Ciguarveč i

popra- pošast ni čisto nič obžalovala svojega hudodel-
en. Pred sta, ampak kričala je: „Gut weg, der alte
rednika Lotter, war eh für nix!“
nen vse da se niti besedice nemškega še ni priučil. Pred
„odre- kratkim je prišel neki višji gospod in ni našel
ga, ko župana doma. Počakal je in ko pride Smole,
vpraša ga gospod: „Wo waren Sie denn?“ Smole
pa se otreže: „I' bit, war bajm Hauptfarer, hat
nicht kelbern kenent!“ Mož je hotel povedati,
da ni mogla župnikova krava teleta striti. O
ti smola!

Nova poljedelska filijalka. Glavni odbor
kmetijske družbe je dovolil, da se ustanovi v
Dobri poljedelska skupina (slično kakor v sv.
Jurju ob južni železnici); končno dovolitev ima
34. občni zbor.

Svojega otroka razirgati je hotel pijani po-
sestnikov sin Alojz Trunk v Možgancih. Divjak
bode sedel 6 mesecev, ker je tudi stari materi
grozil. Breda je Trunk navdušen klerikalec.
Je tega. Sed v vodi. 24. p. m. je skočil neki delavec
pri Bežigradu pri Celju v vodo, da bi si končal
življenje. Pismoša Wretner je skočil za
rke“ po njim, da bi ga rešil. V vodi se je vnel grozoviti
v pred- boji. Kmalu bi se rešitelj s samomorilcem po-
egoreca topil. Končno pa se mu je le posrečilo, rešiti
svoje in samomorilčeve življenje.

Dezerterja Jurij Arnuš od 87. infanterij-
ce o našega polka so vjeli pri Celju. Mož je 7. p. m.
k njemu pobegnil iz Polja.

Krave so pohodile 22. p. posestnika Sker-
vse pri bota iz Koč na Pohorju. Mož se je peljal na
n mi le vrn z 2 kravami, ki sta se splašili. Hotel jih
i. Ravno je vstaviti, ali padel je in kravi sta ga tako ra-
oppravek nili, da je kmalu potem umrl.

Detomorilka Wessiak v sv. Marku pri Ptuj
iz korn je zdaj podala. Mrliča otroka so našli v
soral onemem gozdu.

aplano Ogenj. V Polenšaku je pogorela 2. t. hiša
kovič Alojza Toplaka. Škode je 6000 K; zavarovan
ma, oča je posestnik le za 1000 K. Obenem je zgo-
pomagajela popolnoma hiša g. Kranjca. Škode 2000 K.
jo, kaka žaljalo so baje otroci.

Iz Koroškega.

druzega „Mir“ je pač najumazanejši časnikarski
istu. 23. talot, kar jih vidimo na Slovenskem. Tako podle
Štajerca“ canje pač ne najdemo nikjer! „Mir“ se imenuje
ne dobit canja, ali edini namen ji je, delati n e m i r,
ni znore obrekovati poštene ljudi, križati poštena imena.
istov i l d n d o h o v n i k i s o „uredniki“ te canje in duhov-
or za h u j n i k i i m a j o o d g o v o r n o s t z a v s e n e s a r m a n o p o d i v k
temu janost te canje! To so politični švindlerji in
sme taštalotje! Par dokazov: „Mir“ je pisal začasa dr-
atki m s t a v o z b o r s k e g a r a z g o v o r a o v o l i l n i p r a v i c i p r o t i
izključil k r a j s k i m k l e r i k a l e m ; — d a n e s p a j i m l i z e
a d r u z b e t e . „Mirovi“ voditelji dr. Brejč, monsignore
že neko Pogorec e t u t t i q u a n t i s o i m e n o v a l i p r e d m e z i t i ,
t a k e s i u r e d n i k e l j u b l j a n s k i h k l e r i k a l n i h l i s t o v l a z b e
v j e u s l a n i k e i n p o d i v j a n e č a s n i k a r j e , — d a n e s d e l a j o
o v r a z n i s t e t e m i l a z n i k i s k u p n o ! „Mir“ ima toliko „pufa“,
n a n e g a k o r t r a ž s k e b a r a b e i n b i b i l z e d a v n o n a
f m i . P o b o b n u , k o b i s e g a n e u s m i l i l i l j u b l j a n s k i k a p l a u t
d e v i š k e t i . „Mirovi“ urednik je moral javno požreiti
o , d a s o d i t a n e , d a j e š v i n d l e r . „Mir“ je končno
p e t n i j p o b e g n i l i z C e l o v c a v L j u b l j a n o , — s k r i l s e j e
p o r o d a m z a l j u b l j a n s k e p o r o t n i k e , k e r d o b r o v e , d a g a
n e b o d e n i k d o v L j u b l j a n i t o ž i l . T a k j u n a k j e
F i h p o s a . „Mir“ i n z a t o m u p u s t i m o n e s r a m n o o b r e k o -
d e m o o b a n e v a n j e l j u d i j , — k a j t i t a k e f a l o t e t o ž i t i , b i
m o , d a j i l a n e u m n o s t . P a s j i b i č j e e d i n i o g o v o r n a
d a s m t a k o o b r e k o v a n j a , k a k o r j i h o b j a v l j a , „s p u f a n a “
u z a t i ! P e n j a f a l a n i h ž e l e z n i š k i h u r a d n i k o v i n z b e s n e -
l i h p o p o v ! N i t i n a m i s e l n a m n e p r i d e , d a b i
R o g a š o p r a v i l e v a l i n a š l i s t n a š e g a i n u r e d n i k a n a p r a m
d e l j o p r a t a k i m l j u d e m ; p a s j i b i č j e e d i n i o d g o v o r ! T i s t i
c e r k i d o h o v n i p a , k i s e n e s r a m u j e j o , p i s a r i t i v t a k o
i . A k o u m a z a n o c a n j o , k i z l o r a b l j a j o p r i z n i c o i n s p o v e d -
k v i m o t i n i c o v s o j e a m r d l j i v e n a m e n e , k i i z d a j a j o
t e n j e v e p r o d a j a j o s v o j o v e r o i n s v o j e g a B o g a , — t i p o -
l a s t , k i l i k n j o p r a v š k i d u h o v n i b o d o o d g o v a r j a l i s v o j
t o f a r š k i č a s . M i j i m b o d e m o o d g o v a r j a l i l e s p a s j i m
b i d o m !

Praznova Volilni boj postaja na Koroškem vedno bolj
se je v n z a n i m a j . N a z n a n i l i s m o z e , d a k a n d i d i r a m o n a -
b i t m o ž n a p r e d n j a k i p r e j n e g a p o s l a n c a g . S e i f r i t z a ,
u d j e t a k i s i j e p r i d o b i l z e n e o v e n l j i v i h z a s l u g z a s v o j
r j a i n ž i k o k r a j . P r a v š k i l i s t i s i c e r z e z d a j p l u j e j o n a n a -
č e r s t a š e g a m o ž a , a l i s v o b o d n o j i m . V o l i l n i b o j s e n e
n a i n j e b o d e i z v o j e v a l v z a k o t n i h l j u b l j a n s k i h č a s o p i s i h ,
C i g a n s k i m a r v e d n a b o j i š č u . S e i f r i t z u n a s p r o t u j e p r a v š k i

kandidat Grafenauer. Mi vprašamo: ali je Gra-
fenauer mož, ki bi zamogel zastopati ravno ta
volilni okraj, ki združuje kmete in delavce?
Ali ni prvaško-klrikalna stranka že davno do-
kazala, da se ji gre edino za lastni žep? Rav-
n o k a r s e j e v r g l o 5 m i l j o n o v k r v a v i h d e l a v s k i h
k r o n v n e n a s i t n o ž r e l o k l e r i k a l i z m a . I n t i l j u d j e
n a j b i l j u d s t v o z a s t o p a l i ? N e , G r a f e n a u e r , n e
b o š k a š e p i h a l ! N a š k a n d i d a t p o s n a k o r o š k e
r a z m e r e n a t a n k o , o n j e k m e t i n i n d u s t r i j a l e c v
e n i o s e b i i n r a z u m e z a t o k m e t s k e k a k o r d e -
l a v s k e t e ž n j e . K o t p o s l a n e c z e j e d o k a z a l , d a
j e m o ž n a s v o j e m m e s t u . O n j e g l a s o v a l i n g o v o r i l
p r o t i t i s t i p r a v š k o - k r a n j s k i g o n j i , k i j o
r a z b i r j a j o b r e z v e s t n e j i p o n o v i ž e l e z n i c i , o n j e
g l a s o v a l i n g o v o r i l p r o t i z v i š a n j u d u h o v n i š k i h
p l a č . O b č i n i M o h e l c e j e p r i d o b i l m o s t č e z p o t o k .
Z a o k r a j e B e l j a k , C e l o v e c i n V e l i k o v e c j e p r i d o b i l
s s v o j i m i t o v a r i š i p o d p o r e v z n e a k u K 30.000. N a d a l j e
j e d o s e g e l v a r s t v e n e z g r a d b e o b d r a v s k e m o b r e ž u
v o b č i n i T i n j e , z a R i k a r j e v e s p a p r o s t o r z a n a k l a d a n j e .
P o s t a j a v G r a f e n s t e i n u j e n j e g o v a z a s l u g a . T o l e n e k a j
z a s l u g ! K o b i h o t e l i v s e p o p i s a t i , p r i m a n j k o v a l o b i
n a m p r o s t o r a . D o v o l j : S e i f r i t z j e b i l p r a v i z a s t o p n i k
s v o j i h v o l i c e v , z a s t o p n i k k a k o r g a p o t r e b n j e m o .
Z a t o p a n a j n a s p r o t n i k i l e l a j a j o , m i n a p r e d n j a k i
s t o r i l i b o d e m o v s e , d a z m a g a n a š k a n d i d a t !

Volilni „knifi“ ljubljanske canje „Mir“ so
že preneumni. Tako je ta list pred kratkim
lagal, da pride po volitvah takoj nova postava
glede deželne naklade na sadni most v veljavo.
Na ta način se hoče revne kmete nahujskati,
da bi volili velikega „kmeta“ Grafenauerja.
Opozarjamo svoje prijatelje, naj takoj vsako
farško laž pribijejo, da bodo ljudje vsaj videli,
s kakimi sredstvi delujejo ti junaki.

Klerikalci — pogoreli. Znani dr. Pupovac
je tožil bratski naš list „Bauernzeitung“, ker je
ta pisala, da se take ljudi, kakor je Pupovac,
na Koroškem izživžajo. Farški listi so se že
veselili, da bode „B. Z.“ obojena. Ali napravili
so račun brez krčmarja. Sodnija ni tožbe niti
sprejela. Vse veselje črnihov je splavalo po
vodi.

Požarna bramba in župnik iz Djekše. Poro-
čali smo že, da je župnik Hraba nasprotoval
požarni brambi. Ko se mu je reklo, da bode
blagoslovil brizgalne sosedni bistiški župnik,
zakričal je veleolikani Hraba sledeče besede:
„Dokler sem jaz župnik v Djekšu, ne sme bi-
striški župnik v moji fari niti prdeti!“ Čita-
telji naj nam oprostijo, da smo ponatilsili to
nesramno besedo tega suroveža v kuti. Na ta
način pridiguje Hraba „ljubezen do bližnjega“.
Ljudje bodo sicer že dobili duhovna, ki bode
orodje blagoslovil, — ako pa ne, blagoslovili
bodo vrli požarniki svoje orodje sami. Hraba pa
naj si nabavi Kniggejevo knjigo „Umgang mit
Menschen“...

Plodovi farške gonje. V okraju Borovlje se
je pričel naš list v zadnjem času zelo razširje-
vati. Želi smo izredno veliko uspehov. Naravno,
da so se pričeli zanimati za napredno mišljenje
ravno oni ljudje, ki so doslej mislili, da je
obrekovalec „Mir“ sveta knjiga, v kateri se čita
vse, kar je lepega in dobrega. Napredujemo na
Koroškem in zato nasprotujemo prvaški farji in
advokatje našemu listu z vsemi močmi. Ome-
nimo naj le en slučaj. Farško-prvaški petolizniki
so obdolžili nakrat nadučitelja v sv. Marjeti v
Rožni dolini, g. Antona Gabrona, da razširja
naš list. To je seveda laž, kajti volilni odbori
in naši zaupniki razširjajo „Štajerca“. Ali kle-
rikalci so pričeli takoj nesramno gonjo proti g.
Gabronu. Nahujskan od teh brezvestnežev je
napadel dninar Alojz Tribelnik g. nadučitelja na
cesti in ga prav na klerikalni način žalil. G.
nadučitelj je bil prisiljen, tožiti tega nahujska-
nega neumneža. In posledica je bila, da je bil
obsojen Tribelnik na 10 dni zapor. Ko se ga
je pri sodnji vprašalo, zakaj je nadučitelja ža-
lil, povedal je: vsaj je bilo vse to v „Miru“. Ne-
umnež pač ni vedel, da „Mir“ lahko obrekuje
kakor hoče, ker je skrit za farško-prvaškimi po-
rotniki. Tribelnik bode v luknji premišljeval o
resničnosti „Mira“. Take plodove rodi farška
gonja in skrajni čas je, da se jo otresejo naši
Korošci!

V Sp. Dravogradu so zmagali pri zadnjih
volitvah črni klerikalci. Zdaj je bil izvoljen za

župana neki Pangeršek, ki je postal pred letom
dnij klerikalec, že ve zakaj. Med drugimi ob-
činskimi odborniki je 6 takih, ki ne znajo ne
čitati, ne pisati. To so junaki! V krajni šolski
svet je bilo voljenih 5 nekdanj naprednih kme-
tov. Ti možakarji menjajo svoje prepričanje ka-
kor srajco. Le naprej, črni fantje, kmalu se
zdani tudi na Koroškem!

Darilo. Kmet Rainer v Millstattu je zapu-
stil nemški šolski družbi (Deutscher Schulverein)
okroglo 30.000 K. Čast poštenjaku!

Zastrupila se je z lizolom kuharica Sibec-
nik v Celovcu in umrla. Vzrok: nesrečna lju-
bezen. Istočasno in v isti hiši se je hotela za-
strupiti služkinja Oswald, ali ljudje so jo že
rešili.

Po svetu.

Iz črnega tabora. V Olomucu je prišla ju-
dovska banka Hirsch v konkurz. Vlagatelji iz-
gubijo K 860.000. Zanimivo je, da izgubijo ve-
lik del duhovni, ki so vlagali svoje denarje v
judovski banko. Ursulinke izgubijo čez 24.000 K,
kapucini čez 9.000 K, konzistorij blizu 39.000 K,
metropolitani čez 37.000 K, cerkev sv. Mihela
čez 23.000 K, stolna cerkev v Olmucu 5.000 K
itd. Vbogi duhovniki, kako slabo jim gre!
Hm, hm...

Očeta ustrelil je v Turnu na Nemškem neki
17letni delavec. Oče je bil pijanec in je vedno
mati pretepaval. Tega se je sin naveličal in je
očeta ustrelil.

Grofica in cigan. V Ōdinaburgu se je po-
ročila grofica Festeticso s ciganskim primazom
Nyary.

Svojo družino umoril je v Mödlingu pri Du-
naju kovač Losner. Ubil je s sekiro ženo in
dvoje otrok. Vzrok so slabe denarne razmere.

Gospodarske.

10000. V brezkončni vrsti števil je število
deset tisoč pač zelo, zelo malo; deset tisoč je
malo število v glavi kakega ameriškega več-
kratnega milijonarja; malo je to število, če ga
primerjamo s številom ljudi različnih narodnosti,
različnega verskega prepričanja, da celo različnega
poklica. Deset tisoč pa postane pomenljivo
število, če ga rabimo za ljudi in stanove naše
oče, štajerske domovine, če ga rabimo v razmerju
do naših organizacij. V razmerju do kmetijskih
posestev je deset tisoč le deseti del, še vedno
malo, a vendar pomenljivo. To število pa dobi
tako večji pomen, če ga rabimo za primer
različnih organizacij v deželi. V tem oziru
prekaša to število samo organizacija delavcev,
ki šteje okoli 20 000 članov. Organizacija štaj-
erskih kmetov pa je z desetimi tisoči največja
organizacija na Štajerskem in sicer največja
organizacija nekega poklica. Pri tem ima to
prednost, da se še lahko zviša, dočim je delavstvo
s svojim res občudovanja vrednim agitacijskim
aparatom doseglo že mejo, preko katere ne bo
moglo več daleč naprej. Naši kmetje so se še
le začeli organizirati, pri delavcih je prišla orga-
nizacija že do precejšnje višine. To nam daje
pogum in upanja polno zavest, da se bodo
tudi kmeti „zvišale plače“, to je,
da se bo tudi njemu posrečilo, zboljšati si svoj
položaj. To se bodo tudi in se mu mora posrečiti.
Deset tisoč ljudi je lepa truma. Če bi šli po
štirje skozi gosposko ulico v Gradcu, bi jih bila
zelo dolga vrsta. Ali sedaj razumete, kmetje,
kaj pomeni ta čuden napis „10000“ in kaj je
namen teh vrstic? To hočemo takoj povedati.
Kmetijska družba za Štajersko je dosegla v številu
članov število 10 000 in to dejstvo nam daje
zavest, da se bliža štajerskemu kmetijstvu boljša
bodočnost. Kako pa je bilo mogoče, da se je
število članov, ki je šlo pred petimi leti še
komaj štiri tisoč, naenkrat tako pomnožilo. Samo
vsled tega, ker je kmetijska družba, ki je do
leta 1900. samo industrijelno pospeševala razvoj
kmetijstva, postavila na svoj program
tudi agrarna vprašanja. Spoznala je,
da samo tehnično pospeševanje nikakor ne pomaga
kmetijstvu, ampak da so še tudi drugi učinki
in vzroki, ki vplivajo na gospodarstvo. Spoznala
je pravo nalogo vsake kmetijske družbe in je
šla z drugimi kmetijskimi družbami na to, da
odpravi vse zapreke, ki še ovirajo kmetijstvo.
Tako je izpolnila še le po osemdesetih letih

svojega obstanka važno točko svojih pravil. Odkar je začela družba poleg tehničnega pospeševanja tudi vpoštovati gospodarsko-komercialno vprašanje nakupovanja in prodajanja in odkar je začela posredovati pri tem z „Zvezo gospodarskih zadrug“, odkar je stopila v zvezo z agrarno centralo na Dunaju, je bila pot družbi do višav prosta. Od tega časa pa tudi lahko opazujemo, da napreduje naša družba, da se ob enem z njo širi tudi agrarna misel. Res da se ne more ta organizacija niti od daleč primerjati z organizacijo v sudetskimi deželah, na Češkem in Moravskem. Bil je že skrajni čas, da so začeli kmetje skrbeti in se brigati za svojo stanovsko organizacijo. Gotovo je, da lahko trajne uspehe dosežemo le s samopomočjo. Sedaj, ko smo to spoznali, ne smemo postati nepotrpežljivi in nestrpni, ker dobro vemo, da zori vsaka setev zelo po časi. Sneg in led na naših visokih planinah se raztopi še le v visokem poletju, spoznanje našega planinca zori tudi počasi, a zato pa je potem trajno. Odkar so štajerski kmetje spoznali našo organizacijo, so že za njo pridobljeni. Kakor sem že omenil, ima samo ista organizacija pričakovati trajnih uspehov, ki odgovarja svojemu namenu. Naša organizacija ima več nalog: 1. produkcijo podpirati s tehničnimi pripomočki; 2. uplivati in posredovati pri nakupu in prodaji in 3. zavarovati v agrarnopolitičnih rečeh stališče naših kmetov v državi. In v vseh teh nalogah dela in je delala naša družba odločno za blagor kmetkega stanu. Priredila je v letu 1906. nad 1000 predavanj, kurzov in demonstracij, ker je govorilo nad 50 strokovnjakov in poslušalo nad 50.000 kmetov. S tem, da so kmetje združeni z „Zvezo gospodarskih zadrug“, imajo kmetje vse prednosti skupnega nakupovanja in prodaje, s tem je desetstisoč kmetov komercialno organiziranih. Z zvezo v agrarno centralo na Dunaju pa delamo na to, da se bodo izpolnile kmetom v novem državnem zboru one zahteve, ki jih kmet sme in mora staviti. Pri organizaciji pa je potrebna disciplina, poslušnost in podrejenost pod celokupnost. Pod gostoljubno streho kmetijske družbe imajo vsi kmetje, brez ozira na svojo drugačna mnenja in načela dovolj prostora, tam bodo prijazno sprejeti. Brez zavisti se lahko tukaj vsi snidejo, če je vsak zadovoljen s svojim delom in ne zahteva jeden vse za se. Miza kmetijske družbe je velika; ob njej je dovolj prostorov, spodaj in zgoraj, ob desni in levi. Nobeden se naj ne dela, da je več kakor gospodar sam. Nobena večča, noben prepir naj nas ne zapelje. Naša zvezda vodnica je edinole agrarno delo v prospeh in korist kmeta, ki bo imelo temveč uspeha, čimveč kmetov se bo zbralo okoli naše zastave.

Glevni tajnik c. kr. kmetijske družbe Juv. a. n. Sejmali na Štajerskem. 10. aprila: Vransko (živ. in letni), Mali Rodin pri Rogatcu, Ptuj (svinjski), Koprivnica v okraju Kozje (ž. in l.); — 11. aprila: Breg pri Ptuj (svinjski), Gradec (goveji); — 12. aprila: Voitsberg (l. in ž.); — 13. aprila: Brežice (svinjski), Loka pri Smarju (živ.); — 15. aprila: S. Janž pri Sp. Dravogradu (živ.), Arnfels (mala živ.), Stole pri Brežicah (ž. in l.); — 16. aprila: Ormuž (svinjski), Spielfeld pri Lipnici (ž. in l.), Ptuj (sejem s konji, svinjami in govedo), Staddorf pri Kozjem (svinjski), Sevnica (ž. in l.), Kapela pri Brežicah (ž. in l.); — 18. aprila: Breg pri Ptuj (svinjski), Gradec (goveda); — 20. aprila: St. Ilj na Turjaku (ž. in l.), Brežice (svinjski); — 21. aprila: Klöch v okraju Radgona; — 22. aprila: Smarje pri Jelšah (ž. in l.), Sv. Jurij Slov. Gor. (ž. in l.); — 23. aprila: Sp. Koče pri Mariboru (živ.), Sv. Jurij pri Muravu (l. in ž.), Ormuž (svinjski), Ptuj, Sv. Jurij na Ščavnici, Sv. Jurij na Pesnici (l. in ž.); — 24. aprila: Sv. Jurij pri Celju (l. in ž.), Prasperg letni in živ.), Ptuj (svinjski), Maribor (živ.).

Nekaj zapovedi in zlatih naukov, potrebnih za vsakega kmeta. 1. Mejo, ki te loči od tvojega sosesa, pusti pri miru in se je ne dotikaj, ker bi to naredilo med teboj in njim prepir, ki ni nikjer dober in ki samo škodi. 2. Predno začneš kako tožbo s svojim sosedom, premisli dobro, ali je mogoče mir med teboj in sosedom več vreden, ko stvar, za katero ga meniš tožiti;

vprašaj se, ali ne bi bilo za oba boljše, da se v dobroti in mirno poravnata; pomisli, ali ti je sosed že kedaj kaj dobrega storil, ali pa še ti bo. Ne pozabi nikdar, da lahko pride za te čas, ko boš mogoče nujno rabil sosedovo pomoč. 3. Če te kak sosed žali, jezi ali izziva, premisli stokrat vsako besedo, predno mu odgovoriš; pomisli tudi, da nihče ne je juhe tako vroče, kakor se je skuhala. 4. Ne hodi k sosedu po vsako malenkost na posodo, uredi svoje gospodarstvo in pomisli, da bi tudi bilo za tebe sitno, če bi hodil sosed vsak dan k tebi kaj izposoditi in naj si bi bile tudi manj vredne reči. 5. Če si s pridnostjo, skrbjo in previdnostjo izboljšal svoje gospodarstvo, ne kaži tega sosedu, ki je mogoče zaostal za teboj; ne ponašaj se nikdar s tem, ampak se delaj, kakor bi ne bil nič bolj naprej v gospodarstvu, kakor so drugi, ker sicer samo dražiš in vzbujáš občutljivost in nevoščljivost svojih sosedov. Od nevoščljivosti do sovraštva pa je samo le kratek korak. 6. Poslušaj pazljivo vsakega, ki te prosi za svet, a ne vsiljui nikomur svojih dobrih nasvetov, če te kdo ni vprašal ali prosil za nje. Blago, ki se kričavo ponuja, je navadno slabo. Če bodo ljudje počasi spoznali, da veš kaj več, kakor drugi, te bodo radi vprašali za svet in ti tudi zaupali. Nikdar pa se ne delaj, kakor bi več znal ko vsi drugi. 7. Če kaj kupiš ali prodáš in te kdo vpraša za ceno, povej mu jo odkritosrčno; drugače bodo ljudje mislili, da si premeten, zavraten hinavec in ti ne bodo zaupali. 8. Nikdar ne zmerjaj črez svojega sosesa, če sta si z njim v svaji, v krčmi ali kje drugje; priznaj odkrito tudi njegove slabe strani, kajti samo tako ga boš prisilil, da te bo spoštoval. 9. Občuj in ravnaj z ljudmi, ki so nižji, ubožnejši, kakor ti, prijazno in se ne vsiljui višjim in premožnejšim; če bo višjim kaj za to, da občujejo s teboj, te bodo radi poiskali. 10. Ne obljubi nikdar ničesar, česar pozneje ne bi mogel storiti, ali česar ne bi hotel, ker sicer te bodo imeli ljudje za lažnjivca. Boljše je, če manj obljubiš a za to potem več storiš. 11. Spoštuj dobrega sosesa vedno in ne žali ga nikdar, ker ti že s tem dobro stori, če ti ne dela nobene škode. Slabega sosesa pa se ogiblji, kolikor ti je le mogoče, kajti on si bo tudi tvojo prijaznost napačno razlagal, in tako nimaš nazadnje nič drugega ko le zameru. 12. Če se dva sosesa pripravata, potem se potegni le tedaj, če je res potrebno za jednega; če se vmešavaš in tudi z dobrim namenom, da bi ju spravil — nepoklican med nje, potem se ti lahko zgodi, da dobiš jednega ali drugega za sovražnika, navadno pa oba. 13. Nikdar se ne postavljal s svojim žitom, vinom, koliko imaš slame in sena, ne ponašaj se, da si zelo bogat; če si res bogat ali vsaj premožen, potem si tem več vreden, če se kažeš malega. Če pa si naskrivnem ubog in moraš trpeti pomanjkanje, potem boš izgubil vso veljavo in ves vpliv, čim bolj se boš ponašal s svojim izmišljenim bogastvom. Če si bogat in se s tem ponašaš, boš občutljivo zadel one, ki so revnejši kakor ti; začeli te bodo imeti za domišljavega napuhnjence in kmalu te bodo sovražili, posebno, če si razžalil njihovo samoljubje. 14. Ne sečaj razpora in prepira v kmetška društva, mogoče celo samo za to, ker so tvoji nasprotniki člani teh društev in mogoče celo v odboru, kajti s tem škoduješ ravno tako svojim nasprotnikom, kakor sebi. Če boš uničil kake obče koristno napravu, je boš izgubil tudi ti in tako boš škodoval prej samemu sebi kakor pa drugim. 15. Če hočeš priti do blagostanja, moraš najprej vedeti, koliko čistega dobička ti nese tvoje posestvo vsako leto, to je, vedeti moraš za svoje redne dohodke. S temi moraš in smeš računati, in če pride na jeden dan samo mala svota, moraš gledati in se potruditi, kako boš žnjo gospodaril. Nek ostanek mora vedno ostati, če hočeš vsvariti svojemu poznejšemu blagostanju nekaj trden temelj; ostati mora nekaj in naj si bo tudi samo en del, samo majhen vinar. Gotovo pa se boš počasi uničil, če porabiš na dan samo en vinar več, kakor znašajo tvoji dohodki. 16. Uči se in porabi vsako priliko, ki se ti le ponudi, da se kaj potrebnega naučiš. Ne sme te biti sram, da si učenec, četudi bi lahko bil mojster. Največji učenjaki so trdili na svoji smrtni postelji, da so nevedni učenci in so bridko obžalovali vsako priliko, ki so jo zamudili, da se

niso nič naučili. Nihče pa ne ve vsega, istnica se mora do smrti učiti, posebno pa mora gledati, da si izkoristi vse nove prilike in da vedno napreduje. Zato pa se mora in zopet učiti. 17. Ne misli, da je treba nadloga, ki jo človek mora opraviti, da dobiš veselje do dela. Delo ti je zdrave ude, veselje in zadovoljnost, če dobro spanje in na konec plačilo in blago. 18. Pazi in glej vedno nato, da se bo otroci čimveč je mogoče naučili: če bodo znali in razumeli se jim bo lahko go svetu. Poskrbi za to, da bo vzgoja tvoja preprosta, domača, ne segajoča preko stana; tako bodo lažje in bolj voljno različne nevede, ki jih bodo zalepe pri življenju, in ki jih bodo večkrat občeli bolj hudo, ker bodo navadno prišle ne vane. Naj si tudi še toliko znaješ, vendar sme biti sram opravljati tudi najnižja dela. Lev Tolstoj, po celem širokem svetu slavni ruski pisatelj, dela vsa kmetška kosa, orje, koplje in si nam krpa raztrga leko in črevlje. Ko ga je obiskal neki Anglež, ga je našel v vasi pri nekakih kateri je pomagal postaviti nove hiše. 19. Predno potreš svojo staro hišo, se še da prebivati, in postaviš novo, dvakrat prej, ali bo korist nove stavbe oni kapital, ki ga boš vtaknil v stavbo, pa pomisli, ali imaš dovolj denarja, da stavbo in štirikrat premisli, ali mogoče rabil teh denarjev pozneje bolj nujno, bolj kakor doslej. Pomisli, da je hiša sedaj tvoja če pa jo boš stavil s tujim denarjem, ne slama na strehi več tvoja. 20. Ne izgubi potrpežljivosti in pomisli, da pravi nek resničen pregovor: „Potrpljenje prebije dur“. Če se ti kaj ponesreči, se loti novim, čilim pogumom dela in če se ga resno, se ti bo gotovo posrečilo. Noben se ne konča brez kakih zaprek, brez življenja. 21. Pomisli in ne pozabi nikdar je zemlja tvoja rodna mati, ki ti je dar kar si in kar imaš. Zato je tvoja dolžnost jo ljubiti, kakor svojo telesno mater, tudi na to, da ne boš samo od nje jemal, da ji boš tudi kaj dal; ne pozabi, da ti kar ji boš dal, stoterno povrnila. A. Fietz tični kmetovalec.)

Za dom in družino.

Zanesljivo sredstvo zoper kurja Stolič česnik s svinjsko mastjo v enakih ter si priveži to na bolečo nogo in imaš nehamo tako dolgo na rani, dokler ne vsa tvarina trda. — To ponovi še je dvakrat. V teku ednega tedna bo se ti koža na kurjem očesu lušiti in trebiti spet mlado mehko kožo.

Somišljeniki!

Kdor se strinja z našim delom, kdume in ceni našo nalogo, kdor ni napred na jeziku temveč tudi v dejanju, ta mo član našega

„tiskovnega društva“

(Pressverein).

Vsak član tega društva ima posoditi 10 (deset) kron, ki se vrnejo in ki obrestujejo. Ta denar torej ni izgubljen več se vrne na zahtevo z 4% obresti, ima lahko več deležev po 10 K, vsak vplača taki delež tudi lahko po obrokih.

Društvo ima namen zaguriti gospod denarni temelj „Štajerca“, povečati list čit iz zamore odgovarjati vsem zahtevam čit izdajati vsako leto „Štajerčev koledar“ bode nudil več koristnega in zabavnega kakor vsi drugi koledarji, — sploh ima na skovno društvo namen, delati za izboljšanje ljudstva od zatiranja in Vsakdo bodi član, kajti izobrazba nas dovede do boljše bodočnosti.

Na delo!

Vodstvo tiskovnega društva „Štajerca“ v

Trbovlje
29: Delež
masimo vse p
Kdor ne? Sv
ze v zad
nim dopis
„St
novosti
Cenik s
tragojancil
lope, biše
škedenj
slamo kri
novosti in se
Grebne
št. 5
Lot
dec, dne
dne 30
Da
In 1
Kaspi
Nihče naj b
otno razbu
nate kave n
Kathrein
Kneippov
ladna k
ma se je ot
jokusnejšo
lahko
ebavna,
dlina in s
votvorna
eši zdravje
po po
ljah posta
okrajne ce
hisa i
i, kuhinja,
prešo, pod
Zemljice
vnike in s
roda. Cen
dove Johan
sek v Skri
ska Go
eni tes
lavo
malno služ
oru pri g
i mojster
nad Mar
Vinog
lo z lepim
skupaj oko
rem stanu
in kleti s
roda. Več
nistvo teg
novah
da blizo P
ali vrtin
za penzio
na 24. ora
vavina. Izv
ilherheiligen

in kmet, pridobiti mora...
 ica uredništva in uprav-
 ništva.

Govorje: O tercijskih prihodnjic. — Stev.
 Delez plačate lahko v obrokih. Glede kandidata
 vse prihodnjic! — Puščava: Zakaj; se ne pod-
 ktor nam ne zaupa, temu tudi mi ne moremo
 — Sv. Ožbald pri Breznu: O dotični zadevi
 zadnji številki članek objaviti. Pozdrav! —
 dopisnikom: Po možnosti prihodnjic!

Styria“-kolesi

(Fahrräder)

Model 1907

rostiti, priporočam po zelo nizki ceni
 enik se dopošlje kupcem brezplačno.

Brata Slawitsch,
 Ptuj.

Na prodaj

gancih pri Ptuj, zidano gospodarsko
 hiša z cegljam pokrita, hlev tudi zidan,
 kedenj, koča za slamo in uta vozovove
 mo kriti zraven je velik kos zemljišča za
 pa se tudi lahko razdeli. Več se izve pri
 Grebner, brivec, v Ptuj minorittenplatz
 št. 5 nasproti Minoritske cerkve. 231

Loterijske številke.

dne 23. marca: 89, 34, 52, 29, 33.
 dne 30. marca: 52, 63, 46, 31, 59

Kaj toče majhen sem možic!
 Pa sem lepo debelih lic.
 In ta sem le zato dobil.
 Na sem Kathreinerevo kavo pil.

Pristna
 samo v izvirnih
 zavojih z imenom
Kathreiner.

Otroke
 bi bilo samo
 še navajati
Kathreinerjeve
 kave.

po posestvo
 gora
 ceste Ptuj-Ro-
 hiša iz dvenami
 kuhinja, klet, potem
 prelo, pod prešo, zopet
 Zemljište 8 oralov, nji-
 varne in sadonosnik se
 greda. Cena K 3400 —
 povi Johan Planinc,
 v Stribljah p Ptuj-
 ska Gora. 214

tesarski de-
 lavci
 službo; plačila po
 pri g. Jos. Robnig,
 mojster v sv. Lo-
 and Mar borom 223

Vinograd
 z lepim sadonosni-
 ki okoli 8 orali hiša
 stanu, z hlevom,
 a hleti se po ugodni
 yda. Več pove uprav-
 silvo tega lista. 220

anovalna hiša
 roda liho Ptuj, kaže za
 ali vrtnarjo oz. pri-
 ro za penzionista. 1/2 ure
 Ptuj, orale zemljišča.
 travnik izve se v Ptuj,
 Allenhelligasse 16.

5000 goldinarjev plačila

za osebe brez brade in za plešce

Lase in brado se dobi zanesljivo v 8 dneh po rabi
 pravega „Mos Balsam“. Stari in mladi, gospodje in
 dame rabijo samo „Mos Balsam“, za pridobitev las,
 obrvi in brade, kajti dokazano je, da je ta „Mos Balsam“
 edino sredstvo moderne znanosti, ki vpliva med 8-14
 dnevi na lasne papile tako, da prične lasi takoj rasti.
 Garantiramo neskladjivost.

Ako to ni istina plačamo
5000 goldinarjev v gotovini

vsakomur ki je rabil „Mos Balsam“ in ostal brez brade,
 plešast ali z redkih las.

Op. Mi smo edina tvrdka, ki prevzame tako jamstvo.
 Zdravniški popisi in priporočila. Nujno svarimo pred ponar-
 redbami!

Ozira se na moje poskuse z vašim „Mos Balsamom“, vam lahko naznamim, da sem z njim popolnoma za-
 dovoljen. Že po 8 dneh so se pojavili očitno lasi; ako ravno so bili lasi svitli in mehki, so bili vendar krepki. Po
 2 tednih dobila je brado svojo naravno barvo in tedaj šele se je pokazal imenitni vpliv vašega balzama. Hva-
 ležno ostajem I. C. Dr. Tverg, Kopenhagen.

Podpisana lahko vsakomur pravi „Mos Balsam“ kot zanesljivo sredstvo za pridobitev las priporočam. Tr-
 pela sem dalje časa na tem, da so mi izpadali lasi in so se pojavili čisto goli prostori v lasih. Ko sem pa rabila
 3 tedne „Mos Balsam“, pričeli so lasi zopet rasti in so postali težki ter polni. Gde. M. C. Andersen, Ny Vester-
 gade 5, Kopenhagen.

1 zavoj „Mos gold. 5. Dobi se po povzetju ali s tem, da se plača naprej. Pisite na največjo specialno tr-
 govino sveta:

Mos-Magasinet, Copenhagen 370 Dänemark.

157 Dopisnice se frankirajo z 10 vin., pisma z 25 vin.

Zahtevajte

zastonj, da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 1000 slikami.
 Slika 1/2 nat. velik.

Garancija več let

Vsako ne breznaočno blago su vzeme
 pri polni svoti nazaj.

Nr. 365	Srebrna damsko remanentvar gold. 350
Nr. 322	Srebrna remenantvar za gospode gold. 350
Nr. 337	Srebrna anker 15 kamenjev gold. 5, dvojni mantel gold. 650
Nr. 341	Srebrna anker dvojni mantel 15 kamenjev, posebno močna gold. 7 — 950.

Anton Kiffmann
 največja zaloga ur srebrnega in zlatega
 blaga. Ekspert v vse dežele.
Marburg F I, Stajersko.

Prodajalka

za filijalko se išče ne pod 25 let, zmožna
 nemščine in slovenščine, izurjena mora biti v
 manufakturi, tudi mlad

k o m i

beh deželnih jezikov in vseh strok v trgovini
 z mešanim blagom zmožen se sprejme. Ponudbe
 naj se v nemškem jeziku polože na upravnosti
 tega lista. 228

Delavec

za rezanje dil

izurjen na cirkularni žagi, zmožen nemščine in
 slovenščine se z 20. aprilom t. l. sprejme.
 Služba je stalna in dobra. Prednost imajo ože-
 njeni posilci. Ponudbe kakor vprašanje so v
 nemškem jeziku na gozdno oskrbništvu Hammer
 pošta Ptujška gora za poslati. 227

Sadna drevesa

gmečevje, vrtnice, ribez in ograz se prodaja že v
 znani sadni drevesnici v Cinžatu. Kdor želi to-
 rej ta spomlad ali prihodno jesen saditi različna
 sadna drevesa, naj se oglasi v tamošnji drevos-
 nici, ali pa pri lastniku v Pobrezjeh pri Mari-
 bornu. Dobi se sploh jako lepa močna in zdrava
 drevesa. Cenik se pošlje zastonj. Jernej Gusell,
 naslednik Peter Korman-ove drevesnice v Cin-
 žatu, pošta Faal, kor. žel. 214

Krojaški učenec

se sprejme; pri g. Jakob. Podgorschek, krojaški
 229 mojster v Celju, Klostergasse šte. 10.

Jos. Kasimir, Ptuj

trgovina s specerijo, materijalom, barvnim
 blagom.
 Priporočam.

Za živino klajno apno, kornaj- burški redilni pra- šek, rdečo sol, gren- ka sol, žvepleno cvetje i. t. d.	Za pomladno setev: vse vrste semena za deteljo, travo, repo in druga semena.
---	--

Peljem le dobro blago po najnižjih cenah in zagotavljam
 vedno resno dobro potrebo; Omenim še, da se nahaja moja tr-
 govina le v lastni hiši, kjer je bila prej glavna tobačna tra-
 fika! 130

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Razglas.

Glasom naznanila mestnega urada je skle-
 nil občinski svet deželnega stolnega mesta Gra-
 dec, da obdrži tudi letos od 9. do 11. aprila v
 mestni realiteti (Keplerstrasse No. 114) v Gradcu
vinski sejem

Vsled naprosbe mestnega sveta se obveščajo
 o temu vinogradniki, vinski trgovci in konzumu-
 menti. 219

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pozor!

50 kron dobi, kateri izda ali pa izve kdo mi
 je tako veliko škodo pri mojem sadnem drevju
 naredil

Andrej Windiš
 na Bregu pri Ptuj.

222

Viktorija-dijamantni prstan

540
 v pristnem zlatem dubla pun-
 ciran — zlato je na srebru
 — K 240 v
 pravem zla-
 tem kovanku
 K 5. — nar-
 dožda do-
 zdaj še najbolj pristne bri-
 ljante. Dobiva se pri
Hanns Konradu,
 juvelirju v Mostu (Brüx)
 št. 876 na Češkem.
 Bogato ilustriran cenik z nad
 3000 slikami se dopošlje na
 zahtevo zastonj in franko.

Oženjeni delavski ljudje

od 4 do 5 oseb išče oskrbn-
 štv graščine Langental pošta
 Pesnice. 200

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Učenec

se išče za minarski obrt na
 novi umetni valjčni in parni
 mlin na Moste pri Ptujski
 Gori, učiti se mora obrt 2 leti
 in služiti prvo leto K 4 meseč-
 no, drugo leto 6 K na mesec.
 Sprejme se vsak čas! 104

Kolarski pomočnik in kolarski učenec

z dobrim spričevalom se takoj
 sprejmeta pri g. Josef Hallen-
 steiner, kolarski mojster v
 Velikovcih. 206

Mlin

močni, zidan na tri pare na
 potoku pri Ormožu primor-
 na za umetni mlin je za pro-
 dati. Več pove F. Kralj v
 Ormožu. 221

Upravništvo „Štajerca“

sprejme takoj, oziroma v enem
mesecu

upravnika (Administrator).

Razumeti mora popolnoma knjigovodstvo
(Buchführung) in biti izurjeni korespondent v nemškem in slovenskem jeziku.
Plača po dogovoru. Ponudbe je vpsolati
čimpreje

upravnistvu „Štajerca.“

Hamburg-Amerika-Linie.

Najhitrejša vožnja po morju
5 dni, 7 ur, 38 minut. Rednadirektne vozne za z brzo- in poštne parnike, ki imajo dvojnatelovijke,

iz Hamburga do New-Yorka; dalje v Kanado, Brazilijo, Argentino, Afriko.
Natančnejša pojasnila daje Generalna agentura za Štajersko Gradec, IV., Annenstrasse 10, „Österr. Hof.“

Ura na perpendikelj z bilom (Schlagwerk) K 10.50 v lepo polirane kosti z orehevega lesa, 30 ur idoca, z belo cifernico, 61 cm visoka K 10.50.
Ista, 14 dni idoca, z bilom (Schlagwerk) na uro in na pol ure . . . K 14.20
Bilo alično zvonjenju v stolpu zviša ceno pri prvi uri za K 1.—, pri drugi za K 1.50.
Te ure so vsled svoje vrednosti in krasote elegantni predmet v pohistu.
Za vsako uro 3 leta pisane garancije.

Razposilja po povzetju
HANNS KONRAD

Prva tovarna ur v Mostu (Brüx) št. 376 (Češko).
Bogato ilustrovani ceniki z nad 3000 podobami se pošljejo po zahtevi vsakomur zastonj in franco.

Šivalni stroji

(Nähmaschinen)

se kupujejo zanesljivo dobro in zelo po nizki ceni v trgovini

bratov Slawitsch v Ptuj.

Ker nimam agentov je cena zaradi tega tako nizka. Vsak se naj pripravi in zahteva pisмено ali ustmeno cenik (Preisakurant). Proda se zanesljivim kupcem na mesečne rate.

Za nasad

oddaja se nove vrste, zelo plodovite, nizke,

grahova in fižolova semena

pri

Adolf Sellinschegg
v Ptuj.

Frišne lupine (stročje) se kupuje v vsaki množini nazaj.

Umetni mlin in črna pekarija

na Sp. Štajerskem se radi drugega podjetja po ceni in pod ugodnimi pogoji proda; posestvo je primerno za druge industrijske namene, ker ima vodne sile in je okolica bogata na lesu. Vpraša se pri upravi tega lista.

Oblastveno varovano!

Vsake ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je Thierryjev balsam

z zeleno varstveno znamko z nuno. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specijalna steklenica s patentnim zaklopom K 5.—
Thierryjevo centifolijsko mazilo za vse še za tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 2 lončka K 3.60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej.
Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošnoznani in staroselavni.
Naslovja naj se na
lekarnarja A. Thierry v Pregradi
Zaloga po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisočizvrnih zahvalnih pism zastonj in poštne prosto.

Kdor ima resni namen, prodati ali kupiti, posestvo, obrne naj se zaupno na
c. kr. koncesionirano

pisarno za promet s posestvi
Carl Magnet

knjigovoznica in prodajalna papirja v Velikovu, Obere Postgasse 113. Le tam so oznanjena: za mesto in deželo, za lepe kraje, za poletno bivanje (Sommerfrischen) v bližini jezer, v krasnih pokrajinah, mala, srednja in velika posestva, mestna in stanovanjska poslopja, vile itd. po vseh cenah.
Resni kupci naj se, da dosežejo hitri uspeh, osebno do gorej omenjene pisarne obrnejo. Ponudbe za nakup in prodajo zastonj, celo udeležba pri ogledu brez stroškov.

Pozor!

Ce želite trgovino, obrt ali realijo kakor hôtél, vilo, gostilno, graščino, opekarno, zdravnišče prodati, ali ako iščete na posodo ali sodelovanja pri kakem podjetju, se obrnite zaupno do veleznane firme „Intern. Geschäftscourier“, Centrale Graz, Elisabethstr. 6. Podjetje je prvo v tej stroki. Glavni zastopnik pride te dni sem. Če se hočete z njim brezplačno posvetovati, prosimo da nas takoj obvestite.

V ptujskem mestnem soparnem kopališču

se dobijo odvisnim kopale s hlaponom po sledenih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob 1 uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik ob 1/2 uri predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev.)

Vodstvo ptujkega mestnega kopališča (Pettauer Badeanstalt).

Jajca

kupuje po prav dobri ceni And. Suppanz, nakupovalec jajc v Ptuj (Rossmanova hiša blizu pošilnice) in v Središču (Dečkova hiša).

Prodajalci

dobijo

kupce!!!

za prodaje vseh vrst, fabrike, vile, penzionate, posestva, mline, ceglarnice, hôtèle, gostilne, kmet-ska posestva itd. samo po prvotrednem, strogo realnem in kulantnem podjetju ter trga z realitetami

Centrala: Dunaj V. Schönbrunnerstr. 80.

Zahtevajte brezplačni obisk glede razgovora in ogleda, ker bode naš zastopnik itak v kratkem tukaj. NB. Opozorjamo p. t. občinstvo zlasti nato, da nas ne zamenja z drugimi manj vrednimi podjetji.

Hans Wou

veletrgovina z mešanim blagom

vinom in žganjem

v Poličanih

priporoča p. t. občinstvu svojo bogato izbornega špecerijskega blaga, kakor moke, vinberle, cibebé, kave, masti, jedilne petroleje itd. kakor tudi zalogo manjših blaga, štofi, druki, platno itd.

Nakupuje

žitje, jajca, maslo in poljske prideleke

Nakup in prodaja

dobra pristna naratna vina en gros in en detail
pravo žganje en gros in en detail

Naravnost iz tovarne K 2.90.
5 cifernice, ki po noči sveti K 3.30

Konkurenca budilni

po ameriškem vzorcu
naj se položi kati
nesljiva, dobre vzor-
nim pisemenim jam-
dobro in točno isti
tri komadi K 3.—,
ki po noči sveti K
K 3.30, tri komadi
Noben riziko. Ura v
menja za drugo u-
denar. Po postavlje-
če se denar pošlje
prva tovarna
Hanns K
v Mostu (Brüx)
Češko

Bogato ilustrovani cenik, ki obsega nad 3000 slik raznih in srebrne robe, se na zahtevanje vsakomur brezplačno in poštne prosto.

Red Star Line, Antwerp

v Ameriko

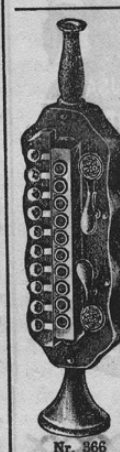
Prve vrste parobrodi. — Naravno prekladanja v New-York in v fijo. — Dobra hrana. — Izborna na ladji. — Nizke vožne cene. Pojasnila daje

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel ali

Franc Dolenc, konc. ag. v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte.

Meščanska parna žaga

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) zraven klanice in plinarske hiše postavlja nova parna žaga vsakemu v poročnega Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, spahati i. t. d.

Brez učitelja,

brez uka, brez not

lahko vsakdo igra pesmi, plese in koračnice (marše) na moj akordeon in flötofon. Za gostije, izlete, zabavne večere i. t. d. Poleg vsakega instrumenta je sola.

Hanns Konrad

Brüx No. 376
Nr. 366 akordeon z 10 tipkami, 20 glasovi, 2 bazi dolg 46 cm. K 2.50 3 komadi K 7.
Nr. 2087 flötofon z 10 tipkami, 20 glasovi, 3 bazi dolg 40 cm K 4.—, 3 komadi K 11.—

Cenik z 3000 slikami zastonj.